

**ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКООПСПЛКИ
„ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ”
КАФЕДРА ПРАВОЗНАВСТВА**

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНИХ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ

**з навчальної дисципліни „ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО”
підготовки бакалавра спеціальності 081 «Право»**

Розглянуто та схвалено
на засіданні кафедри
правознавства
31 травня 2016 року
протокол № 10
Зав. кафедри
_____ проф. Лаврик Г.В.

**Модуль 1. Загальні положення цивільного права.
Цивільні правовідносини**

Тема 1. Цивільне право в системі права України. Джерела цивільного права

1. Цивільне право як галузь права – це:
 - а) система знань.
 - б) частина науки про право.
 - в) сукупність категорій та суджень.
 - г) система правових норм.
2. Цивільне право як навчальна дисципліна – це:
 - а) система перевірених практикою знань.
 - б) сукупність правових норм.
 - в) сукупність суспільних відносин.
 - г) частина науки про право.
3. Що є предметом цивільного права?
 - а) особисті немайнові відносини.
 - б) майнові відносини.
 - в) товарно-грошові відносини.
 - г) майнові та особисті немайнові відносини.
4. Чи застосовується цивільне законодавство до майнових відносин, заснованих на адміністративному або іншому владному підпорядкуванні однієї сторони другій, а також до податкових, бюджетних відносин?
 - а) не застосовується.
 - б) застосовується.
 - в) не застосовується, якщо інше не встановлено законом.
 - г) застосовується, якщо інше не встановлено законом.
5. Хто є учасниками цивільних відносин?
 - а) фізичні та юридичні особи.
 - б) фізичні, юридичні особи та держава.
 - в) фізичні, юридичні особи, держава та територіальні громади.
 - г) фізичні, юридичні особи, держава Україна, Автономна Республіка Крим, територіальні громади, іноземні держави та інші суб'єкти публічного права.
6. Методом правового регулювання в цивільному праві є:
 - а) метод цивільно-правового регулювання.
 - б) метод примусу.
 - в) імперативний метод.
 - г) метод заборони.
7. Характерними рисами методу цивільно-правового регулювання є:
 - а) автономія волі сторін та диспозитивність,
 - б) автономія волі сторін та особливий порядок вирішення спорів між учасниками цивільних правовідносин.
 - в) диспозитивність та наявність майнової відповідальності сторін.
 - г) юридична рівність, автономія волі сторін, диспозитивність, особливий порядок вирішення спорів між учасниками цивільних правовідносин та наявність майнової відповідальності сторін.
8. Що означає «автономія волі сторін» як ознака методу цивільно-правового регулювання?
 - а) право сторін визначати характер власних взаємовідносин у межах, встановлених законом,
 - б) можливість самостійно і вільно виявляти та формувати свою волю.

- в) можливість мати рівні суб'єктивні права та юридичні обов'язки.
 - г) властивість суб'єкта відносин нести цивільно-правову відповідальність.
9. Що означає «диспозитивність» як ознака методу цивільно-правового регулювання?
- а) можливість мати рівні суб'єктивні права та юридичні обов'язки.
 - б) можливість самостійно і вільно виявляти та формувати свою волю.
 - в) можливість учасників цивільних правовідносин вирішувати спори, що виникають між ними.
 - г) право сторін визначати характер власних взаємовідносин у межах, встановлених законом.
10. Функціями цивільного права є:
- а) функція соціального контролю.
 - б) прикладна.
 - в) регулятивна, охоронна, компенсаційна та превентивна.
 - г) охоронна, превентивна та узгодженості інтересів.
11. Що з перерахованого НЕ належить до загальних засад цивільного законодавства?
- а) неприпустимість свавільного втручання у сферу особистого життя людини.
 - б) свобода підприємницької діяльності.
 - в) судовий захист цивільного права й інтересу.
 - г) об'єктивність.
12. Що означає «свобода договору»?
- а) правову охорону прав та інтересів сторін при укладенні договору.
 - б) можливість укладати договори (чи утриматися від їх укладання) та визначати їх зміст на власний розсуд відповідно до досягнутої з контрагентом домовленості.
 - в) визнання за суб'єктом цивільного права можливості вільно обирати тип і характер своєї поведінки.
 - г) закріплення в законодавчому порядку загального правила про право здійснювати підприємницьку діяльність, а також встановлення юридичних гарантій реалізації цього права.
13. Що з перерахованого не є характеристикою принципу судового захисту цивільного права та інтересу?
- а) встановлення правил, обов'язкових для сторін при укладенні та виконанні публічного договору.
 - б) абсолютний характер захисту.
 - в) наявність спеціальних органів захисту.
 - г) універсальність способів захисту.
14. Що становить основу, фундамент цивільного законодавства України?
- а) Цивільний кодекс України.
 - б) Цивільно-правові акти Президента України.
 - в) Конституція України.
 - г) Цивільно-правові постанови Кабінету Міністрів України.
15. Що є основним актом цивільного законодавства?
- а) Конституція України.
 - б) Цивільно-правові нормативно-правові акти.
 - в) Цивільно-правові акти Президента України.
 - г) Цивільний кодекс України.
16. У яких формах може існувати цивільне законодавство?
- а) актів цивільного законодавства та міжнародних договорів.

- б) актів цивільного законодавства, договорів суб'єктів цивільного права, звичаїв та міжнародних договорів.
 - в) виключно актів цивільного законодавства.
 - г) виключно міжнародних договорів та звичаїв.
17. Чи мають право сторони укласти договір, який не передбачений актами цивільного законодавства?
- а) ні.
 - б) так.
 - в) так, але такий договір має відповідати загальним засадам цивільного законодавства.
 - г) так якщо це не суперечить моральним засадам суспільства.
18. Чи мають право сторони відійти від положень актів цивільного законодавства і врегулювати свої відносини на власний розсуд?
- а) ні, не мають права, окрім випадків, якщо в цих актах прямо вказано про це.
 - б) так, мають право.
 - в) так, за винятком укладення односторонніх договорів.
 - г) так, окрім випадків, якщо в цих актах прямо вказано про це, або якщо обов'язковість для сторін положень актів цивільного законодавства впливає з їх змісту або із суті відносин між сторонами.
19. Чи має акт цивільного законодавства зворотню дію у часі?
- а) ні, окрім випадків, коли це визначається за згодою сторін.
 - б) ні, крім випадків, коли він пом'якшує або скасовує цивільну відповідальність особи.
 - в) так, крім випадків, коли він встановлює або посилює цивільну відповідальність особи.
 - г) так, окрім випадків, встановлених законом.
20. Звичаєм є:
- а) правило поведінки, яке не встановлене актами цивільного законодавства, але є ustalеним у певній сфері цивільних відносин.
 - б) правило поведінки, встановлене актами цивільного законодавства.
 - в) поведінка сторін при укладенні договору, яка внаслідок дотримання сторонами приписів чинного цивільно-правового законодавства є звичайною для певної ситуації.
 - г) правило поведінки, яке зафіксоване у відповідному документі.

Тема 2. Цивільне право як наука

1. Цивільне право як наука – це:
- а) сукупність правових норм, що регулюють цивільно-правові відносини в суспільстві загалом і у сфері наукового обігу зокрема.
 - б) система знань, ідей, теорій, концепцій та доктрин про закономірності становлення і розвитку цивільно-правових явищ.
 - в) сукупність суспільних відносин, що складаються у сфері використання наукових здобутків.
 - г) сукупність засобів та прийомів впливу, .

Тема 3. Цивільне правовідношення

1. Що із перерахованого не є елементом цивільних правовідносин?
- а) суб'єкт.

- б) предмет.
 - в) об'єкт.
 - г) зміст.
2. Які є види цивільних правовідносин залежно від об'єкта?
- а) майнові та особисті немайнові.
 - б) абсолютні та відносні.
 - в) речові та зобов'язальні.
 - г) прості та складні.
3. Які є види цивільних правовідносин залежно від особливостей суб'єктного складу?
- а) речові та зобов'язальні.
 - б) охоронні та регулятивні.
 - в) абсолютні та відносні.
 - г) прості та складні.
4. Які є види цивільних правовідносин залежно від характеру вимог, що належать управомоченій особі?
- а) майнові та особисті немайнові.
 - б) речові та зобов'язальні.
 - в) охоронні та регулятивні.
 - г) прості та складні.
5. Які є види цивільних правовідносин залежно від розподілу прав та обов'язків між учасниками?
- а) абсолютні та відносні.
 - б) односторонні та двосторонні.
 - в) охоронні та регулятивні.
 - г) майнові та особисті немайнові.
6. Цивільні правовідносини, в яких управомочена особа завжди чітко визначена, називаються:
- а) абсолютними.
 - б) відносними.
 - в) речовими.
 - г) зобов'язальними.
7. Цивільні правовідносини, в яких чітко визначені всі суб'єкти, називаються:
- а) абсолютними.
 - б) майновими.
 - в) немайновими.
 - г) відносними.
8. Цивільні правовідносини, в яких управомочена особа має права, об'єктом яких виступає предмет матеріального світу, називаються:
- а) речовими.
 - б) зобов'язальними.
 - в) майновими.
 - г) простими.
9. Цивільні правовідносини, в яких управомочена особа має права, об'єктом яких виступають дії боржника, називаються:
- а) речовими.
 - б) зобов'язальними.
 - в) абсолютними.
 - г) дієвими.

10. Цивільні правовідносини, в яких одна сторона має тільки права, а інша – тільки обов'язки, називаються:
- а) складними.
 - б) зобов'язуючими.
 - в) односторонніми.
 - г) імперативними.
11. Цивільні правовідносини, в яких кожен із учасників має і права, і обов'язки, називаються:
- а) диспозитивними.
 - б) відносними.
 - в) зобов'язальними.
 - г) двосторонніми.
12. Назвіть юридичний факт-подію:
- а) укладення договору.
 - б) вчинення правопорушення.
 - в) рятування особою державного майна.
 - г) досягнення особою повноліття.

Тема 4. Фізична особа як суб'єкт цивільного правовідношення

1. Цивільна правоздатність – це:
- а) здатність особи мати цивільні права.
 - б) здатність особи мати цивільні права та виконувати цивільні обов'язки.
 - в) наявність у особи певного обов'язкового обсягу цивільних прав, що ґрунтується на її здатності мати цивільні права, що виникає з моменту народження.
 - г) здатність особи мати цивільні права та обов'язки.
2. Коли виникає та припиняється цивільна правоздатність?
- а) виникає з моменту народження, а припиняється зі смертю.
 - б) виникає з досягненням 14 років, а припиняється зі смертю.
 - в) виникає з моменту зачаття дитини, а припиняється зі смертю.
 - г) виникає з досягненням 18 років, а припиняється зі смертю.
3. Що є місцем проживання фізичної особи?
- а) населений пункт, у якому фізична особа проживає постійно або тимчасово.
 - б) житло, в якому вона проживає постійно, переважно або тимчасово та зареєстрована у встановленому законом порядку.
 - в) житло, в якому вона проживає постійно або тимчасово.
 - г) житловий будинок, квартира, інше приміщення, придатне для проживання в ньому, у відповідному населеному пункті, в якому фізична особа зареєстрована у встановленому законом порядку.
4. Місцем проживання фізичної особи у віці від десяти до чотирнадцяти років є:
- а) місце проживання її батьків (усиновлювачів), якщо інше місце проживання не встановлено за згодою між дитиною та батьками (усиновлювачами).
 - б) місце реєстрації особи.
 - в) місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу охорони здоров'я тощо, в якому вона проживає та зареєстрована у встановленому законом порядку.
 - г) місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу

охорони здоров'я тощо, в якому вона проживає, якщо інше місце проживання не встановлено за згодою між дитиною та батьками (усиновлювачами, опікуном) або організацією, яка виконує щодо неї функції опікуна.

5. Місцем проживання фізичної особи, яка не досягла десяти років, є:
 - а) місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу охорони здоров'я, в якому вона проживає.
 - б) місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає.
 - в) місце проживання її батьків (усиновлювачів), якщо інше місце проживання не встановлено за згодою між дитиною та батьками (усиновлювачами).
 - г) місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу охорони здоров'я тощо, в якому вона проживає, якщо інше місце проживання не встановлено за згодою між дитиною та батьками (усиновлювачами, опікуном) або організацією, яка виконує щодо неї функції опікуна.
6. Місцем проживання недієздатної особи є:
 - а) місце проживання її батьків.
 - б) місце проживання її опікуна або місцезнаходження відповідної організації, яка виконує щодо неї функції опікуна.
 - в) місце проживання її піклувальника.
 - г) місце проживання її піклувальника або місцезнаходження відповідної організації, яка виконує щодо неї функції піклувальника.
7. Скільки місць проживання може мати фізична особа?
 - а) одне.
 - б) два.
 - в) кілька.
 - г) п'ять.
8. Який вид обмеження правоздатності застосовується в разі закріплення в законодавчих актах заборони працівникам деяких відомств обіймати посади, пов'язані з підприємницькою діяльністю?
 - а) примусове.
 - б) законне.
 - в) це не є обмеженням правоздатності.
 - г) добровільне.
9. Цивільна дієздатність фізичної особи – це:
 - а) здатність своїми діями набувати для себе цивільних прав і самостійно їх здійснювати.
 - б) здатність своїми діями набувати для себе цивільних прав і самостійно їх здійснювати, а також здатність своїми діями створювати для себе цивільні обов'язки, самостійно їх виконувати та нести відповідальність у разі їх невиконання.
 - в) здатність мати цивільні права та виконувати цивільні обов'язки.
 - г) здатність своїми діями набувати для себе цивільних прав, самостійно їх здійснювати та виконувати цивільні обов'язки.
10. Можливість самостійно нести майнову відповідальність називається:
 - а) трансдієздатність.
 - б) тестаментоздатність.
 - в) правочиноздатність.
 - г) деліктоздатність.

11. Можливість скласти заповіт і бути спадкоємцем називається:
- а) дієздатність.
 - б) трансдієздатність.
 - в) тестаментоздатність.
 - г) правочиноздатність.
12. Можливість обирати собі представника та самому бути представником називається:
- а) трансдієздатність.
 - б) правоздатність.
 - в) тестаментоздатність.
 - г) деліктоздатність.
13. З якого віку особа є деліктоздатною?
- а) з 15 років.
 - б) з 16 років.
 - в) з 14 років.
 - г) з 18 років.
14. У якому із перерахованих випадків НЕ провадиться надання повної цивільної дієздатності?
- а) у разі, якщо фізична особа досягла 16 років і працює за трудовим договором.
 - б) у разі, якщо неповнолітня особа записана матір'ю або батьком дитини.
 - в) у разі, якщо фізична особа досягла 16 років і бажає займатися підприємницькою діяльністю.
 - г) у разі реєстрації шлюбу фізичної особи, яка не досягла повноліття.
15. Чи зберігається повна цивільна дієздатність неповнолітньої особи, набута нею в результаті укладення шлюбу, якщо шлюб визнано недійсним?
- а) так.
 - б) ні.
 - в) так, якщо визнання шлюбу недійсним відбулося з підстав, не пов'язаних з протиправною поведінкою неповнолітньої особи.
 - г) так, якщо проти цього не заперечує неповнолітня особа.
16. Неповна дієздатність належить особам:
- а) від 14 до 18 років.
 - б) до 14 років.
 - в) до 15 років.
 - г) від 15 до 18 років.
17. Які особи є частково дієздатними?
- а) особи, які не досягли 15 років.
 - б) особи, які не досягли 14 років.
 - в) особи у віці від 14 до 18 років.
 - г) особи у віці від 16 до 18 років.
18. На вчинення яких дій НЕ має права малолітня особа?
- а) самостійно вчиняти дрібні побутові правочини.
 - б) здійснювати особисті немайнові права на результати інтелектуальної діяльності.
 - в) здійснювати особисті немайнові права на результати творчої діяльності.
 - г) розпоряджатись успадкованими або подарованими коштами.
19. Чи має право неповнолітня особа укласти правочин щодо транспортного засобу або нерухомого майна?

- а) ні, такі правочини укладають від їх імені батьки (усиновлювачі) або піклувальники.
 - б) лише за письмовою нотаріально посвідченою згодою батьків (усиновлювачів) або піклувальника і дозволом органу опіки та піклування.
 - в) лише за письмовою нотаріально посвідченою згодою батьків (усиновлювачів) або піклувальника.
 - г) лише за письмовою згодою батьків (усиновлювачів) або піклувальника.
20. Неповнолітня особа не має права самостійно...:
- а) розпоряджатися грошовими коштами, що внесені іншими особами у фінансову установу на її ім'я.
 - б) розпоряджатися своїм заробітком, стипендією або іншими доходами.
 - в) укладати договір банківського вкладу (рахунку) та розпоряджатись вкладом, внесеним нею на своє ім'я.
 - г) бути учасником (засновником) юридичних осіб, за винятком випадків, передбачених законом або установчими документами юридичної особи.

Тема 5. Особисті немайнові права фізичної особи

1. Що з перерахованого не є ознакою особистих немайнових прав?
 - а) невіддільність від особистості їх носія.
 - б) невідчужуваність.
 - в) абсолютний характер.
 - г) матеріальний характер.
2. Можливість фізичної особи вільно, на власний розсуд визначати свою поведінку у сфері свого приватного життя являє собою:
 - а) поняття особистого немайнового права.
 - б) зміст особистого немайнового права.
 - в) ознаку особистого немайнового права.
 - г) вид особистого немайнового права.
3. Права, що належать особі внаслідок самого факту її існування, називаються:
 - а) натуральними.
 - б) абсолютними.
 - в) природженими.
 - г) відносними.
4. Права, які особа набуває в процесі своєї діяльності, називаються:
 - а) комплексними.
 - б) придбаними.
 - в) абсолютними.
 - г) відносними.
5. Права, в яких особі, котра володіє особистим немайновим правом, протистоїть невизначене коло осіб, зобов'язаних утримуватися від порушення її права, називаються:
 - а) абсолютними.
 - б) невизначеними.
 - в) придбаними.
 - г) природженими.
6. Яке право забезпечує природне існування фізичної особи?
 - а) право на ім'я.
 - б) право на індивідуальність.
 - в) право на мирні зібрання.
 - г) право на сім'ю.

7. Яке право забезпечує соціальне буття фізичної особи?
 - а) право на недоторканість житла.
 - б) право на життя.
 - в) право на медичну допомогу.
 - г) право на опіку або піклування.
8. Щодо якої особи можуть проводитись медичні, наукові та інші дослідження?
 - а) повнолітньої особи.
 - б) повнолітньої та дієздатної фізичної особи.
 - в) повнолітньої, дієздатної або особи, обмеженої в дієздатності.
 - г) особи, яка досягла шістнадцяти років.
9. З якого віку фізична особа має право на обрання лікаря та методів лікування?
 - а) шістнадцяти років.
 - б) вісімнадцяти років.
 - в) чотирнадцяти років.
 - г) п'ятнадцяти років.
10. У якому випадку медичні працівники мають право дати неповну інформацію про стан здоров'я фізичної особи?
 - а) якщо інформація про хворобу фізичної особи може погіршити стан її здоров'я або зашкодити процесові лікування.
 - б) у будь-якому випадку з метою дотримання лікарської таємниці.
 - в) лише за дозволом головного лікаря.
 - г) якщо фізична особа не досягла чотирнадцяти років.
11. Яка особа може бути донором крові, її компонентів, органів та інших анатомічних матеріалів та репродуктивних клітин?
 - а) повнолітня фізична особа.
 - б) фізична особа, яка досягла шістнадцяти років.
 - в) дієздатна особа або обмежена в дієздатності, яка є родичем реципієнта.
 - г) повнолітня дієздатна фізична особа.
12. Яка особа має право на сім'ю?
 - а) будь-яка фізична особа незалежно від віку та стану здоров'я.
 - б) повнолітня та дієздатна фізична особа.
 - в) фізична особа, яка досягла сімнадцяти років.
 - г) фізична особа, яка досягла чотирнадцяти років.
13. Які особи мають право на опіку та піклування?
 - а) малолітні особи.
 - б) неповнолітні особи.
 - в) особи, позбавлені або обмежені в дієздатності.
 - г) всі відповіді вірні.
14. З досягненням якого віку фізична особа має право змінити своє прізвище та ім'я за власним бажанням?
 - а) чотирнадцяти років.
 - б) шістнадцяти років.
 - в) вісімнадцяти років.
 - г) п'ятнадцяти років.
15. У якому випадку можуть бути змінені прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи?
 - а) у разі реєстрації шлюбу.
 - б) у разі розірвання шлюбу.
 - в) у разі усиновлення.
 - г) у разі досягнення особою чотирнадцяти років.

16. У якому випадку ім'я фізичної особи може бути оприлюднено?
- а) якщо особу затримано за підозрою у вчиненні злочину.
 - б) якщо особа підозрюється у вчиненні злочину.
 - в) якщо особа підозрюється у вчиненні адміністративного правопорушення.
 - г) у разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо фізичної особи.
17. Честь – це:
- а) самооцінка особою своїх якостей: моральних, професійних.!
 - б) оцінка особи з боку громадської думки.
 - в) сформована в суспільстві думка про професійні позитивні і та негативні якості особи.
 - г) всі відповіді невірні.
18. Гідність – це:
- а) оцінка особи з боку громадської думки.
 - б) суспільна думка про професійні позитивні якості особи.
 - в) самооцінка особою своїх якостей: моральних, професійних.
 - г) всі відповіді вірні.
19. Можливість збереження своєї національної, культурної, релігійної, мовної самобутності є змістом:
- а) права на індивідуальність.
 - б) права на повагу до честі та гідності.
 - в) права на життя.
 - г) права на інформацію.
20. За якої умови обставини особистого життя фізичної особи можуть бути розголошені іншими особами?
- а) якщо вони містять ознаки правопорушення.
 - б) якщо вони містять ознаки правопорушення, що підтверджено рішенням суду.
 - в) якщо це не завдасть шкоди її інтересам.
 - г) якщо така інформація не носить конфіденційного характеру.

Тема 6. Юридична особа як суб'єкт цивільного правовідношення. Окремі види юридичних осіб

1. Юридичною особою є:
- а) особа, яка займається підприємницькою діяльністю і зареєстрована в установленому законом порядку.
 - б) особа, яка займається підприємницькою діяльністю.
 - в) організація, створена і зареєстрована у встановленому законом порядку, наділена цивільною правоздатністю та дієздатністю, яка може бути позивачем та відповідачем у суді.
 - г) об'єднання громадян.
2. Місцезнаходження юридичної особи визначається:
- а) місцем її державної реєстрації, якщо інше не встановлено законом.
 - б) місцем її державної реєстрації.
 - в) фактичним місцем провадження діяльності та знаходження постійно діючого органу управління.
 - г) місцем здійснення її підприємницької діяльності.
3. Юридичні особи приватного права створюються на підставі:
- а) розпорядчого акта Президента України.

- б) розпорядчого акта органу державної влади.
 - в) розпорядчого акта органу місцевого самоврядування.
 - г) установчих документів.
4. При ліквідації неплатоспроможної юридичної особи у першу чергу задовольняються вимоги:
- а) забезпечені заставою.
 - б) щодо сплати податків та зборів.
 - в) щодо повернення вкладів членів трудового колективу до статутного фонду підприємства.
 - г) незабезпечені заставою.
5. Товариство – це:
- а) організація, створена шляхом об'єднання осіб (учасників), які не мають права участі у цьому товаристві.
 - б) організація, створена шляхом об'єднання осіб (учасників), які мають право участі у цьому товаристві.
 - в) організація, створена однією особою, яка не бере участі в управлінні нею.
 - г) організація, створена шляхом об'єднання майна учасників.
6. Установа – це:
- а) організація, створена шляхом об'єднання осіб (учасників), які мають право участі у цьому товаристві.
 - б) організація, створена кількома засновниками, які не беруть участі в управлінні нею, шляхом об'єднання (виділення) їхнього майна для досягнення мети, визначеної засновниками, за рахунок цього майна.
 - в) організація, створена одним або кількома засновниками, які не беруть участі в управлінні нею, шляхом об'єднання їхнього майна для досягнення мети, визначеної засновниками, за рахунок цього майна.
 - г) організація, створена шляхом об'єднання осіб (учасників), які не мають право участі у цьому товаристві.
7. У якій формі можуть бути створені підприємницькі товариства? (виберіть одну найбільш вичерпну відповідь):
- а) акціонерного товариства або товариства з обмеженою відповідальністю.
 - б) господарських товариств.
 - в) господарських товариств або виробничих кооперативів.
 - г) господарських товариств або споживчих кооперативів.
8. На підставі чого діє товариство, створене однією особою?
- а) статуту, затвердженого цією особою.
 - б) засновницького договору.
 - в) індивідуального установчого акта.
 - г) положення.
9. На підставі чого створюється установа?
- а) спільного установчого акта, складеного засновниками,
 - б) індивідуального або спільного установчого акта, складеного засновником (засновниками).
 - в) засновницького договору.
 - г) статуту.
10. Що не вказують в статуті товариства?
- а) органи управління товариством та їх компетенція.
 - б) порядок прийняття рішень.
 - в) порядок вступу до товариства.
 - г) зобов'язання учасників створити товариство.

11. З якого моменту юридична особа є створеною?
- з дня її державної реєстрації.
 - з дня подачі документів на державну реєстрацію.
 - з дня затвердження статуту.
 - з дня підписання засновницького договору.
12. Який спосіб створення юридичної особи застосовується у випадку, коли власник або уповноважений ним орган приймає рішення про створення організації та затверджує її статут або положення про неї?
- нормативно-явочний.
 - дозвільний.
 - договірний.
 - розпорядчий.
13. Який спосіб створення юридичної особи застосовується у випадку, коли умови її створення зафіксовані у законі у вигляді загального дозволу держави, але для виникнення конкретної організації потрібні прояв ініціативи організаторів і реєстрація у відповідному органі?
- розпорядчий.
 - нормативно-явочний.
 - дозвільний.
 - договірний.
14. Що з перерахованого не є способом припинення юридичної особи?
- поділ.
 - перетворення.
 - злиття.
 - виділ.
15. Перехід за розподільчим балансом частини майна, прав та обов'язків юридичної особи до однієї або кількох створюваних нових юридичних осіб називається:
- поділом.
 - виділом.
 - перетворенням.
 - приєднанням.
16. Якою кількістю голосів приймаються рішення загальних зборів учасників товариства?
- більшістю не менш як у $3/4$ голосів.
 - простою більшістю від загальної кількості учасників, якщо інше не встановлено установчими документами або законом.
 - простою більшістю від числа присутніх учасників, якщо інше не встановлено установчими документами або законом.
 - більшістю не менш як у $2/3$ голосів.
17. При вирішенні яких питань на загальних зборах учасник товариства не має права голосу?
- щодо внесення змін до статуту товариства.
 - щодо відчуження майна товариства на суму, що становить п'ятдесят і більше відсотків майна товариства.
 - щодо вчинення з ним правочину та щодо спору між ним та товариством.
 - щодо ліквідації товариства.
18. Зі скількох осіб може складатися виконавчий орган товариства?
- із однієї або кількох осіб.
 - із п'яти осіб.

- в) із однієї особи.
 - г) із трьох осіб.
19. Кому передається майно ліквідованої юридичної особи, що залишилося після задоволення вимог кредиторів?
- а) учасникам, якщо інше не встановлено установчими документами юридичної особи або законом.
 - б) працівникам юридичної особи.
 - в) територіальній громаді.
 - г) державі.
20. Які вимоги задовольняються в першу чергу при ліквідації платоспроможної юридичної особи?
- а) щодо податків та зборів.
 - б) вимоги автора про плату за використання результату його інтелектуальної, творчої діяльності.
 - в) вимоги працівників, пов'язані з трудовими відносинами, вимоги автора про плату за використання результату його інтелектуальної, творчої діяльності.
 - г) щодо відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю, та вимоги кредиторів, забезпечені заставою чи іншим способом.

Тема 7. Об'єкти цивільних правовідносин

1. Не є об'єктом цивільних прав:
 - а) гроші.
 - б) цінні папери.
 - в) правочин.
 - г) інформація.
2. Об'єктами, що не можуть бути предметом цивільно-правових угод або іншим чином переходити від однієї особи до іншої, є:
 - а) об'єкти, що перебувають у вільному обігу.
 - б) об'єкти, що обмежені в цивільному обігу.
 - в) цінні папери.
 - г) об'єкти, що вилучені з цивільного обігу.
3. Чи можуть бути предметом цивільного обігу тварини, занесені до Червоної книги України?
 - а) ні.
 - б) лише у випадках та порядку, встановлених законом.
 - в) так.
 - г) так, якщо не будуть при цьому порушуватись правила поведінки з тваринами.
4. Індосамент – це:
 - а) вид цінного паперу.
 - б) особа, яка передає право за цінним папером.
 - в) передавальний напис, вчинений на цінному папері.
 - г) володілець цінного паперу.
5. На які речі поширюється правовий режим нерухомих речей?
 - а) на автомобілі.
 - б) на цінні папери.
 - в) на неподільні речі.
 - г) на повітряні та морські судна.

6. Майно – це:
- а) окрема річ, сукупність речей, а також майнові права та обов'язки.
 - б) сукупність речей.
 - в) сукупність речей, що утворюють єдине ціле.
 - г) сукупність нерухомих речей.
7. Складові частини речі – це:
- а) сукупність речей, які утворюють єдине ціле, що дає змогу використовувати його за призначенням.
 - б) все те, що не може бути відокремлене від речі без її пошкодження або істотного знецінення.
 - в) все те, що виробляється, добувається, одержується з речі або приноситься річчю.
 - г) все те, що може бути виділене з речі без втрати її цільового, призначення.
8. Кому належать продукція, плоди та доходи від речі?
- а) власникові речі.
 - б) власникові речі, якщо інше не встановлено договором або законом.
 - в) володільцеві речі.
 - г) користувачеві речі.
9. Чи може бути предметом застави підприємство як єдиний майновий комплекс?
- а) так, якщо інше не встановлено законом або договором.
 - б) так.
 - в) ні.
 - г) лише у випадках і в порядку, встановлених законом.
10. Делістинг – це:
- а) вид цінного паперу.
 - б) особа, яка має право власності на цінний папір.
 - в) процедура включення цінних паперів до реєстру організатора торгівлі.
 - г) процедура виключення цінних паперів з реєстру організатора торгівлі.
11. Емісія – це:
- а) вид цінного паперу.
 - б) встановлена законодавством послідовність дій щодо вилучення з обігу цінних паперів.
 - в) встановлена законодавством послідовність дій щодо випуску та розміщення цінних паперів.
 - г) передавальний напис на цінному папері.
12. Індосант – це:
- а) фізична або юридична особа, яка передає право за цінним папером.
 - б) фізична особа, якій передається право за цінним папером.
 - в) ідентифікаційний номер цінного паперу.
 - г) вид цінного паперу.
13. Цінні папери, що посвідчують однакові права їх власників у межах одного випуску стосовно особи, яка бере на себе відповідні зобов'язання, називаються:
- а) коносамент.
 - б) індосамент.
 - в) неемісійні цінні папери.
 - г) емісійні цінні папери.
14. Цінні папери за формою існування можна поділити на:
- а) емісійні та неемісійні.
 - б) документарні та бездокументарні.
 - в) іменні та ордерні.

- г) боргові та товаророзпорядчі.
- 15. Цінні папери за формою випуску можуть бути:
 - а) документарні та бездокументарні.
 - б) пайові та похідні.
 - в) на пред'явника, іменні та ордерні.
 - г) емісійні та неемісійні.
- 16. До якого виду цінних паперів відносяться акції?
 - а) пайових.
 - б) боргових.
 - в) похідних.
 - г) товаророзпорядчих.
- 17. До боргових цінних паперів не належать:
 - а) облігації підприємств.
 - б) векселі.
 - в) ощадні (деPOSITні) сертифікати.
 - г) інвестиційні сертифікати.
- 18. До іпотечних цінних паперів не відносяться:
 - а) заставні.
 - б) іпотечні сертифікати.
 - в) іпотечні облігації.
 - г) коносаменти.
- 19. Цінні папери, механізм випуску та обігу яких пов'язаний з правом на придбання чи продаж протягом строку, встановленого договором, цінних паперів, інших фінансових та (або) товарних ресурсів, називаються:
 - а) борговими.
 - б) похідними.
 - в) товаророзпорядчими.
 - г) пайовими.
- 20. Як передаються права, посвідчені ордерним цінним папером?
 - а) шляхом вручення цінного паперу іншій особі.
 - б) у порядку, встановленому законами України.
 - в) шляхом укладення окремого договору.
 - г) шляхом вчинення індосаменту.

Тема 8. Здійснення та захист цивільних прав, відповідальність. Цивільно-правові строки і терміни, позовна давність

- 1. До вимог про стягнення неустойки (штрафу, пені) застосовується позовна давність строком у:
 - а) 1 рік.
 - б) 3 роки.
 - в) 5 років.
 - г) 10 років.
- 2. Відповідно до Закону України «Про захист прав споживачів» споживач має право пред'явити продавцю (виробнику, виконавцю) вимоги стосовно недоліків продукції, на яку гарантійні строки або строк придатності не встановлено:
 - а) протягом одного року.
 - б) протягом двох років.
 - в) протягом шести місяців.
 - г) не має права пред'являти вимоги.

3. Строками в цивільному праві є:
 - а) строки позовної давності.
 - б) строки, визначені договором або судом.
 - в) строки, визначені законом.
 - г) усі перелічені вище.
4. Строки обчислюються:
 - а) роками, місяцями, тижнями, днями або годинами.
 - б) роками та місяцями.
 - в) вказівкою на календарну дату.
 - г) вказівкою на подію, що має неминуче настати.
5. Строком є:
 - а) певний період у часі, зі спливом якого пов'язана дія, що має юридичне значення.
 - б) певний момент у часі.
 - в) певний період у часі, зі спливом якого пов'язана дія чи подія, що має юридичне значення.
 - г) момент у часі, визначений законом.
6. Терміном є:
 - а) певний період у часі, зі спливом якого пов'язана дія чи подія, що має юридичне значення.
 - б) певний період у часі, зі спливом якого пов'язана дія чи подія.
 - в) момент у часі, визначений за домовленістю сторін.
 - г) певний момент у часі, з настанням якого пов'язана дія чи подія, яка має юридичне значення.
7. Перебіг строку починається:
 - а) з наступного дня після відповідної календарної дати або настання події, з якою пов'язано його початок.
 - б) у день настання події, з якою пов'язано його початок.
 - в) у відповідний день календарної дати.
 - г) від дня, коли особа довідалася про порушення свого права.
8. Строк, що визначений роками, спливає:
 - а) в останній день останнього року строку.
 - б) у відповідні місяць та число останнього року строку.
 - в) в останній день відповідного місяця останнього року строку,
 - г) в останній робочий день останнього року строку.
9. Строк, що визначений у півмісяця, дорівнює:
 - а) чотирнадцяти дням.
 - б) п'ятнадцяти з половиною дням.
 - в) п'ятнадцяти дням.
 - г) шістнадцяти дням.
10. Строки набувальної давності відносяться до:
 - а) законних строків.
 - б) судових строків.
 - в) строків, закріплених правочином.
 - г) невизначених строків.
11. Строки, що підлягають точному обчисленню шляхом вказівки на їх початок і закінчення, точну тривалість, посилення на будь-який момент або подію, називаються:
 - а) невизначеними.
 - б) судовими.

- в) імперативними.
 - г) визначеними.
12. Строки, що не підлягають зміні за згодою сторін, називаються:
- а) диспозитивними.
 - б) імперативними.
 - в) правостворюючими.
 - г) визначеними.
13. Строки для реалізації суб'єктивних прав та правомочностей, що входять до їх складу, називаються:
- а) правостворюючими.
 - б) претензійними.
 - в) преклюзивними (присічними).
 - г) строками виконання обов'язків.
14. Час, протягом якого виготовлювач (виконавець) зобов'язаний забезпечити можливість використання товару (результатів виконаної роботи) за призначенням, називається:
- а) строком придатності.
 - б) строком служби товару.
 - в) гарантійним строком.
 - г) строком захисту цивільних прав.
15. Строки, протягом яких особа, чиє право порушено, може звернутися в компетентні державні органи з вимогою про примусове здійснення та захист свого права, називаються:
- а) строками виконання обов'язків.
 - б) строками здійснення цивільних прав.
 - в) преклюзивними.
 - г) строками захисту цивільних прав.
16. Строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу, називається:
- а) претензійним строком.
 - б) строком позовної давності.
 - в) строком здійснення цивільних прав.
 - г) строком виникнення цивільних прав.
17. Загальна позовна давність встановлюється тривалістю:
- а) у три роки.
 - б) у один рік.
 - в) у п'ять років.
 - г) у десять років.
18. До вимог про спростування недостовірної інформації, розміщеної у засобах масової інформації, застосовується позовна давність строком в:
- а) один рік.
 - б) шість місяців.
 - в) два роки.
 - г) три роки.
19. До вимог про переведення на співвласника прав та обов'язків покупця у разі порушення переважного права купівлі частки у праві спільної часткової власності, застосовується позовна давність строком у:
- а) п'ять років.
 - б) десять років.
 - в) три роки.

- г) один рік.
- 20. До вимог у зв'язку з недоліками проданого товару застосовується позовна давність строком у:
 - а) три роки.
 - б) один рік.
 - в) два роки.
 - г) чотири роки.

Тема 9. Правочини

1. Правочин – це:
 - а) діяльність, що тягне за собою юридичні наслідки.
 - б) дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення і цивільних прав та обов'язків.
 - в) цивільно-правовий договір.
 - г) контракт.
2. Намір осіб, які вчиняють правочин, досягти правового результату називається:
 - а) мотив правочину.
 - б) правовий результат.
 - в) ціль правочину.
 - г) каузою (підставою) правочину.
3. Наслідками недійсності правочину є:
 - а) одностороння реституція та відшкодування збитків і моральної шкоди.
 - б) двостороння реституція та відшкодування збитків і моральної шкоди.
 - в) заборона реституції.
 - г) відшкодування збитків і моральної шкоди.
4. До умов дійсності правочинів не належить:
 - а) вільне волевиявлення учасників.
 - б) законність.
 - в) обов'язкова письмова форма.
 - г) здатність суб'єкта на його вчинення.
5. Односторонній правочин – це:
 - а) погоджена дія двох або більше осіб.
 - б) погоджена дія двох осіб.
 - в) правочин, в якому одна сторона має права, а інша обов'язки.
 - г) дія однієї сторони, яка може бути представлена однією або кількома особами.
6. У письмовій формі належить вчиняти правочин виберіть одну найбільш вичерпну відповідь):
 - а) який повністю виконується сторонами в момент його здійснення.
 - б) між юридичними особами на суму, що перевищує у двадцять і більше разів розмір неоподаткованого мінімуму доходів громадян.
 - в) між юридичними особами незалежно від суми.
 - г) між фізичними особами на суму, що не перевищує у двадцять разів розмір неоподаткованого мінімуму доходів громадян.
7. У якій формі належить укладати правочин між фізичною та юридичною особою?
 - а) письмовій, крім тих правочинів, які повністю виконуються сторонами в момент їх вчинення.
 - б) письмовій нотаріально посвідченій.

- в) усній.
 - г) конклюдентній.
8. Правочин, що базується на особливо довірчих відносинах між суб'єктами, які його вчиняють, називається:
- а) умовний.
 - б) алеаторний.
 - в) фидуціарний.
 - г) абстрактний.
9. Правочин, що пов'язаний з особливим ризиком для сторін, називається:
- а) алеаторний.
 - б) фидуціарний.
 - в) біржовий.
 - г) каузальний.
10. Правочин, в якому підстава вчинення не впливає на його дійсність, називається:
- а) реальний.
 - б) консенсуальний.
 - в) каузальний.
 - г) абстрактний.
11. Правочин, в якому від підстави вчинення залежить його дійсність, називається:
- а) безумовний.
 - б) алеаторний.
 - в) абстрактний.
 - г) каузальний.
12. Правочин, який є укладеним з моменту досягнення сторонами згоди щодо всіх істотних умов, називається:
- а) реальним.
 - б) двостороннім.
 - в) консенсуальним.
 - г) каузальним.
13. Правочин, який є укладеним з моменту передання речі, називається:
- а) реальним.
 - б) майновим.
 - в) речовим.
 - г) консенсуальним.
14. Відплатний правочин – це правочин:
- а) в якому одна сторона зобов'язана вчинити певні дії, а інша їх оплатити.
 - б) в якому кожна із сторін має права і обов'язки.
 - в) умови укладення якого стосуються невизначеного кола осіб
 - г) в якому обов'язку однієї сторони вчинити певні дії відповідає зустрічний обов'язок іншої сторони з надання певного блага.
15. Складання заповіту – це:
- а) односторонній договір.
 - б) односторонній правочин.
 - в) попередній договір.
 - г) двосторонній правочин.
16. У якій формі вчиняється відмова від правочину?
- а) у письмовій.
 - б) в усній, якщо сума правочину не перевищує 170 гривень.
 - в) у такій самій формі, в якій було вчинено правочин.

- г) законом непередбачено.
17. Правочин між фізичними особами має бути укладений у письмовій формі, якщо його сума перевищує:
- а) 20 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.
 - б) 10 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.
 - в) 15 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.
 - г) 5 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.
18. З якого моменту є вчиненим правочин, що підлягає нотаріальному посвідченню?
- а) з моменту передання речі.
 - б) з моменту досягнення згоди сторін по всіх істотних умовах.
 - в) з моменту, коли сторони виконали зобов'язання.
 - г) з моменту його нотаріального посвідчення.
19. З якого моменту є вчиненим правочин, що підлягає нотаріальному посвідченню та державній реєстрації?
- а) з моменту його нотаріального посвідчення.
 - б) з моменту його державної реєстрації.
 - в) з моменту досягнення згоди сторонами по всім істотним умовам.
 - г) з моменту нотаріального посвідчення або державної реєстрації.
20. У разі недодержання сторонами простої письмової форми правочину:
- а) правочин є оспорюваним.
 - б) правочин є нікчемним.
 - в) сторони можуть посилатись на показання свідків.
 - г) сторони не можуть у суді посилатись на показання свідків для підтвердження факту укладення правочину, якщо законом не встановлено інше.

Тема 10. Представництво в цивільному праві

1. Представництво – це:
- а) договір.
 - б) правочин.
 - в) правовідношення.
 - г) права, що передаються від однієї особи до іншої.
2. Представник здійснює свої повноваження:
- а) виступаючи стороною правочину, який укладає.
 - б) від імені та в інтересах особи, яку представляє.
 - в) від власного імені, але в інтересах особи, яку представляє.
 - г) від власного імені, але за рахунок коштів особи, яку представляє.
3. Представником може бути фізична особа:
- а) з повною дієздатністю.
 - б) з повною або неповною дієздатністю.
 - в) незалежно від віку та стану здоров'я.
 - г) яка є дієздатною та має юридичну освіту.
4. У якому з перерахованих випадків особа не може виступати представником?
- а) якщо особа уповноважена на ведення переговорів щодо можливих у майбутньому правочинів.
 - б) якщо особа діє від імені того, кого вона представляє.
 - в) якщо особа діє в чужих інтересах.
 - г) якщо це юридична особа.
5. Підставами виникнення представництва є:

- а) договір.
 - б) акт органу юридичної особи.
 - в) договір, закон, акт органу юридичної особи та інші підстави, встановлені актами цивільного законодавства.
 - г) закон.
6. Правовідношення, в якому одна сторона зобов'язана або має право вчинити правочин від імені другої сторони, називається:
- а) доручення.
 - б) довіреність.
 - в) комісія.
 - г) представництво.
7. Який із перерахованих правочинів не можна вчиняти через представника?
- а) укладення договору купівлі-продажу нерухомості.
 - б) відмова від спадщини.
 - в) отримання заробітної плати.
 - г) виплата винагороди.
8. На вчинення яких правочинів може бути уповноважений представник?
- а) будь-яких правочинів.
 - б) на вчинення правочинів від власного імені.
 - в) лише тих, право на вчинення яких має особа, яку він представляє.
 - г) будь-яких, включаючи повноваження на ведення переговорів щодо можливих у майбутньому правочинів.
9. Юридичні особи можуть виконувати функції представника:
- а) якщо це прямо передбачено законом або не суперечить установчим документам.
 - б) якщо це не суперечить їх установчим документам.
 - в) якщо це не заборонено законом.
 - г) лише у відносинах комерційного представництва.
10. Чи має право представник передати свої повноваження іншій особі?
- а) так.
 - б) ні, він зобов'язаний здійснювати повноваження особисто.
 - в) так, якщо інше не встановлено договором.
 - г) ні, окрім випадків, якщо це встановлено договором, або законом або якщо це здійснено з метою охорони інтересів особи, яку він представляє.
11. Якщо представник, передавши повноваження заміснику, не повідомив про це особу, яку він представляє, то відповідальність за дії замісника буде нести:
- а) замісник самостійно.
 - б) представник як за свої власні дії.
 - в) представник та замісник на солідарних засадах.
 - г) замісник як основний боржник, а представник і як субсидіарний.
12. Правочин, вчинений замісником, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки:
- а) представника.
 - б) самого замісника.
 - в) особи, яку він представляє.
 - г) представника та замісника.
13. Які особи не є законними представниками?
- а) батьки щодо своїх малолітніх дітей.
 - б) помічник.
 - в) опікун щодо особи, визнаної недієздатною.

- г) усиновлювачі щодо своїх неповнолітніх дітей.
14. Правовідношення, в якому особа постійно та самостійно виступає представником підприємців при укладенні ними договорів у сфері підприємницької діяльності, називається:
- а) статутним представництвом.
 - б) законним представництвом.
 - в) представництвом за довіреністю.
 - г) комерційним представництвом.
15. Чи має право комерційний представник одночасно представляти інтереси кількох сторін в одному правочині?
- а) так.
 - б) ні.
 - в) так, якщо інше не встановлено законом.
 - г) лише за згодою цих сторін та в інших випадках, встановлених законом.
16. Обсяг повноважень законного представника та їх зміст визначаються:
- а) договором.
 - б) законом.
 - в) довіреністю.
 - г) договором або законом.
17. Довіреність – це:
- а) цінний папір.
 - б) договір.
 - в) письмовий документ, що видається однією особою іншій для представництва перед третіми особами.
 - г) контракт.
18. Довіреність, що уповноважує представника на вчинення широкого кола правочинів та пов'язаних з ними юридичних дій, називається:
- а) генеральною.
 - б) спеціальною.
 - в) разовою.
 - г) особливою.
19. Яка довіреність надає повноваження на здійснення юридичних дій або правочинів певного типу?
- а) разова.
 - б) загальна.
 - в) генеральна.
 - г) спеціальна.
20. Яка довіреність видається представнику на укладення одного правочину?
- а) генеральна.
 - б) разова.
 - в) спеціальна.
 - г) особлива.

Модуль 2. Право власності та інші речові права

Тема 11. Право власності: загальні положення. Форми і види права власності

1. Що складає зміст права власності?
- а) право оперативного управління.
 - б) право володіння.

- в) право розпорядження.
 - г) право володіння, користування і розпорядження майном.
2. Об'єктами права власності українського народу є:
- а) будь-яке майно, за винятком окремих його видів, які відповідно до закону не можуть йому належати.
 - б) земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси.
 - в) державні та комунальні підприємства й установи.
 - г) золотий запас, алмазний та валютний фонди.
3. Суб'єктом права комунальної власності є...:
- а) народ України.
 - б) підприємства.
 - в) територіальні громади.
 - г) місцеві ради.
4. Від імені українського народу право власності здійснюють:
- а) територіальні громади в межах, встановлених Конституцією України.
 - б) державні підприємства та комунальні підприємства в межах, встановлених Конституцією України.
 - в) органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, встановлених Конституцією України.
 - г) органи державної влади в межах, встановлених Конституцією України.
5. Види спільної сумісної власності:
- а) спільна сумісна власність подружжя.
 - б) спільна сумісна власність членів сім'ї.
 - в) спільна сумісна власність членів кооперативу.
 - г) спільна сумісна власність учасників товариства з обмеженою відповідальністю.
6. Спільна власність вважається частковою:
- а) якщо договором не встановлена спільна сумісна власність на майно.
 - б) якщо законом не встановлена спільна сумісна власність на майно.
 - в) якщо договором або законом не встановлена спільна сумісна власність на майно.
 - г) якщо майно не належить особам на праві спільної сумісної власності.
7. Спільною частковою власністю є:
- а) майно, що є у власності двох або більше осіб (співвласників).
 - б) майно, набуте подружжям за спільні грошові кошти членів сім'ї.
 - в) власність двох чи більше осіб із визначенням часток кожного з них у праві власності.
 - г) власність двох чи більше осіб без визначення часток кожного з них у праві власності.
8. Частки у праві спільної часткової власності вважаються:
- а) рівними, якщо особи не дійшли згоди з приводу визначення розміру часток.
 - б) пропорційними до зроблених внесків.
 - в) рівними.
 - г) рівними, якщо інше не встановлено за домовленістю співвласників або законом.
9. Ризик випадкового знищення або пошкодження майна несе:
- а) власник, якщо інше не встановлено договором або законом.
 - б) власник, у випадку, якщо майно не перебуває під заставою.
 - в) користувач, крім випадків, коли майно застраховане.
 - г) особа, яка знищила або пошкодила майно.

10. У якій формі укладається договір про виділ у натурі частки з нерухомого спільного майна?
- а) у простій письмовій формі.
 - б) в усній.
 - в) у письмовій формі та підлягає нотаріальному посвідченню.
 - г) законом не встановлено.
11. Продавець частки у праві спільної часткової власності зобов'язаний:
- а) усно повідомити інших співвласників про намір продати свою частку, вказавши ціну та інші умови, на яких він її продає.
 - б) продати свою частку іншим співвласникам.
 - в) письмово або усно повідомити інших співвласників про намір продати свою частку, вказавши ціну, за якою він її продає.
 - г) письмово повідомити інших співвласників про намір продати свою частку, вказавши ціну та інші умови, на яких від її продає.
12. До вимог про переведення прав та обов'язків покупця на співвласника в разі порушення його переважного права купівлі у праві спільної часткової власності застосовується позовна давність:
- а) у три роки.
 - б) у один рік.
 - в) у п'ять років.
 - г) у десять років.
13. Чи допускається передача співвласником свого переважного права купівлі частки у праві спільної часткової власності іншій особі?
- а) допускається.
 - б) не допускається, окрім випадків, передбачених законом.
 - в) не допускається.
 - г) допускається, якщо сторони уклали такий договір у письмовій нотаріально посвідченій формі.
14. Будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного проживання, називається:
- а) житловим будинком.
 - б) квартирою.
 - в) садибою.
 - г) житлом.
15. Який суб'єкт зобов'язаний забезпечити рівний захист прав усіх суб'єктів права власності:
- а) Держава.
 - б) Верховна Рада України.
 - в) Президент України.
 - г) Кабінет Міністрів України.
16. Які об'єкти не можуть бути витребувані у добросовісного набувача?
- а) акції.
 - б) рухомі речі.
 - в) гроші.
 - г) нерухомі речі.

Тема 12. Набуття і припинення права власності

1. Хто набуває право власності на виготовлену (створену) річ?
 - а) особа, яка замовила виготовлення (створення) речі, якщо інше не встановлено договором або законом.
 - б) особа, яка її виготовила (створила).
 - в) особа, яка замовила виготовлення (створення) речі.
 - г) особа, яка її виготовила (створила), якщо інше не встановлено договором або законом.
2. Право власності на новостворене нерухоме майно виникає.
 - а) з моменту початку будівництва.
 - б) з моменту завершення будівництва, а якщо договором або законом передбачено прийняття нерухомого майна до експлуатації, то з моменту його прийняття до експлуатації.
 - в) з моменту одержання дозволу на забудову.
 - г) всі відповіді вірні.
3. Чи набуває на нову річ право власності особа, яка самочинно переробила чужу річ?
 - а) так, набуває.
 - б) набуває лише у тому випадку, якщо відшкодує власникові матеріалу моральну шкоду.
 - в) ні, не набуває, і зобов'язана відшкодувати власникові матеріалу його вартість.
 - г) ні, не набуває, і зобов'язана відшкодувати власникові матеріалу моральну шкоду.
4. З якого моменту виникає право власності у набувача за договором?
 - а) з моменту передання майна, якщо інше не встановлено договором або законом.
 - б) з моменту підписання/укладення договору.
 - в) з моменту початку користування майном.
 - г) всі відповіді вірні.
5. З якого моменту набувається право власності на рухому річ, від якої власник відмовився?
 - а) з моменту заволодіння нею.
 - б) зі спливом одного року з дня взяття на облік такої речі.
 - в) зі спливом двох років з дня взяття на облік такої речі.
 - г) з моменту набуття рішенням суду законної сили.
6. Чи відповідає особа, яка знайшла загублену річ, за її втрату, знищення або пошкодження?
 - а) відповідає лише у разі свого умислу.
 - б) ні.
 - в) так.
 - г) відповідає лише у разі свого умислу або грубої необережності,
7. У якому випадку знайдена річ може бути продана особою, яка її знайшла?
 - а) у будь-якому випадку.
 - б) лише за згодою органів міліції.
 - в) якщо така річ швидко псується або витрати на її зберігання є непропорційно великими порівняно з її вартістю.
 - г) якщо у зберігача немає можливості її утримувати.
8. Особа, яка знайшла загублену річ, набуває право власності на неї після спливу:

- а) шести місяців з моменту заявлення про знахідку поліції або органу місцевого самоврядування.
 - б) року з моменту заявлення про знахідку міліції або органу місцевого самоврядування.
 - в) трьох місяців з моменту знайдення такої речі.
 - г) шести місяців з моменту знайдення такої речі.
9. Сума за продаж знайденого транспортного засобу в разі відмови від неї колишнього власника переходить у власність:
- а) органів поліції.
 - б) територіальної громади, на території якої було знайдено транспортний засіб.
 - в) держави.
 - г) особи, яка знайшла загублений транспортний засіб.
10. Зі спливом якого строку поліція має право продати знайдений транспортний засіб, переданий їй на зберігання?
- а) трьох місяців.
 - б) трьох років.
 - в) шести місяців.
 - г) одного року.
11. Особа, яка знайшла загублену річ, має право вимагати від її власника (володільця) винагороду в розмірі:
- а) двадцяти відсотків вартості речі.
 - б) двадцяти п'яти відсотків вартості речі.
 - в) до двадцяти п'яти відсотків вартості речі.
 - г) до двадцяти відсотків вартості речі.
12. Якщо не буде виявлено власника знайденої бездоглядної домашньої тварини або він не заявить про своє право на неї, то право власності на цю тварину переходить.
- а) до особи, у якої вона була на утриманні та в користуванні.
 - б) до територіальної громади.
 - в) до держави.
 - г) до особи, яка її знайшла.
13. Хто набуває право власності на скарб?
- а) виключно держава.
 - б) особа, яка його виявила, окрім випадків передбачених законом.
 - в) територіальна громада.
 - г) особи, які виявили його під час розкопок відповідно до їхніх трудових або договірних обов'язків.
14. Що з перерахованого є похідним способом набуття права власності?
- а) набуття права власності за законом.
 - б) набуття права власності за заповітом.
 - в) набуття права власності на речі, від яких власник відмовився.
 - г) набуття права власності на знахідку.
15. Що з перерахованого є первісним способом набуття права власності?
- а) набуття права власності за договором купівлі-продажу.
 - б) набуття права власності за актом органів державної влади.
 - в) набуття права власності внаслідок злиття юридичних осіб.
 - г) набуття права власності на скарб.
16. Викупна ціна за земельну ділянку, що підлягає викупу у зв'язку з суспільною необхідністю, визначається:
- а) органом, який прийняв рішення по викуп.

- б) власником.
 - в) за домовленістю з власником, а в разі спору – судом.
 - г) судом.
17. Чи має право власник розпорядитися житловим будинком який знаходиться на земельній ділянці, що підлягає викупу у зв'язку з суспільною необхідністю, на власний розсуд?
- а) має право до набрання законної сили рішенням суду про викуп земельної ділянки.
 - б) ні, немає.
 - в) має право незалежно від рішення суду.
 - г) має право лише за згодою органу, який прийняв рішення про викуп земельної ділянки.
18. Яких прав набуває особа, яка здійснила або здійснює самочинне будівництво нерухомого майна?
- а) набуває право власності на зведені нею будівлі, споруди та інше нерухоме майно.
 - б) не набуває права власності на нього.
 - в) має право використовувати його на свій розсуд незалежно від цільового призначення.
 - г) набуває право володіння та користування зведеними нею будівлями, спорудами та іншим нерухомим майном без права розпорядження.
19. Реквізиція – це:
- а) примусове вилучення приватного майна у громадянина на користь держави без відшкодування його вартості.
 - б) примусове вилучення державного майна у власника у державних або громадських інтересах з виплатою йому втраченої вигоди.
 - в) примусове вилучення приватного майна у громадянина в інтересах розвитку територіальної громади з відшкодуванням йому вартості майна.
 - г) примусове вилучення у громадянина майна з метою суспільної необхідності з відшкодуванням йому вартості майна.
20. Вкажіть, з якого моменту виникає право власності на майно за договором, який підлягає нотаріальному посвідченню:
- а) з моменту нотаріального посвідчення або з моменту фактичної передачі майна.
 - б) з моменту проголошення рішення суду про визнання договору, не посвідченого нотаріально, дійсним.
 - в) з моменту нотаріального посвідчення або набрання сили рішенням суду про визнання договору, не посвідченого нотаріально, дійсним.
 - г) з моменту фактичної передачі майна, або з моменту, який сторони самостійно встановлять у договорі.

Тема 13. Інші речові права

1. Речовими правами на чуже майно визнаються:
- а) право володіння.
 - б) право забудови земельної ділянки.
 - в) право розпорядження.
 - г) право користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб.

2. Право користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб називається:
 - а) сервітут.
 - б) емфітевзис.
 - в) суперфіцій.
 - г) право оперативного управління.
3. Право користування чужою земельною ділянкою для забудови називається:
 - а) право господарського відання.
 - б) суперфіцій.
 - в) земельний сервітут.
 - г) особистий сервітут.
4. Яка обставина НЕ припиняє дію сервітуту?
 - а) невикористання сервітуту протягом двох років підряд.
 - б) сплив строку, на який було встановлено сервітут.
 - в) смерть особи, на користь якої було встановлено особистий сервітут.
 - г) відмова від сервітуту особи, в інтересах якої встановлений сервітут.
5. Який із зазначених правових актів НЕ Є підставою встановлення сервітуту?
 - а) адміністративний акт.
 - б) закон.
 - в) заповіт.
 - г) рішення суду.
6. За настання яких умов припиняється сервітут? (оберіть два варіанти).
 - а) поєднання в одній особі особи, в інтересах якої встановлений сервітут, і власника майна, обтяженого сервітутом.
 - б) переїзду особи, на користь якої було встановлено особистий сервітут.
 - в) хвороби особи, на користь якої було встановлено особистий сервітут.
 - г) припинення обставини, яка була підставою для встановлення сервітуту.
7. Вставте пропущене слово у наступне положення Цивільного кодексу України: «Право _____ земельною ділянкою державної або комунальної власності для сільськогосподарських потреб не може бути відчужено її землекористувачем іншим особам, внесено до статутного фонду, передано у заставу»:
 - а) володіння.
 - б) користування.
 - в) розпорядження.
 - г) власності.
8. Правом користування чужою земельною ділянкою для забудови називається:
 - а) суперфіцій.
 - б) сервітут.
 - в) емфітевзис.
 - г) право оперативного управління.
9. Якими правами наділяється особа, яка має речові права на чуже майно:
 - а) на віндикаційний позов.
 - б) на захист належного їй права власності.
 - в) на захист в межах належних їй прав.
 - г) на захист належних їх прав власності.

Тема 14. Захист права власності

1. До зобов'язально-правових засобів захисту права власності відноситься:
 - а) позов про витребування майна з чужого незаконного володіння.

- б) позов про усунення перешкод, що зважають здійсненню права власності.
 - в) позов про визнання права власності.
 - г) вимога про повернення безпідставно одержаного за рахунок власника майна.
2. Цивільно-правові засоби захисту права власності, що здійснюються власниками самостійно, без звернення до суду та інших державних органів, називаються:
- а) приватні.
 - б) неюрисдикційні.
 - в) публічні.
 - г) судові.
3. Негаторний позов відноситься до:
- а) зобов'язально-правових засобів захисту права власності.
 - б) речово-правових засобів захисту права власності.
 - в) спеціальних засобів захисту права власності.
 - г) самоврядних засобів захисту права власності.
4. Віндикаційний позов відноситься до:
- а) спеціальних засобів захисту права власності.
 - б) приватних засобів захисту права власності.
 - в) зобов'язально-правових засобів захисту права власності.
 - г) речово-правових засобів захисту права власності.
5. Позов про визнання правочину недійсним відноситься до:
- а) зобов'язально-правових засобів захисту права власності
 - б) самоврядних засобів захисту права власності.
 - в) спеціальних засобів захисту права власності.
 - г) речово-правових засобів захисту права власності,
6. Позов про визнання права власності відноситься до:
- а) речово-правових засобів захисту права власності.
 - б) спеціальних засобів захисту права власності.
 - в) зобов'язально-правових засобів захисту права власності.
 - г) приватних засобів захисту права власності.
7. Віндикаційний позов – це:
- а) позов власника про усунення перешкод у здійсненні ним права користування та розпоряджання своїм майном.
 - б) позов неволодіючого власника до фактичного набувача про витребування майна, визначеного індивідуальними ознаками, з чужого незаконного володіння.
 - в) позов неволодіючого власника до фактичного набувача про витребування майна, визначеного родовими ознаками, з чужого незаконного володіння.
 - г) позов про визначення порядку володіння, користування і розпоряджання майном, що є спільною власністю кількох осіб.
8. Негаторний позов – це:
- а) позов про переведення прав і обов'язків покупця за договором купівлі-продажу.
 - б) позов про порядок утримання майна.
 - в) позов неволодіючого власника до фактичного набувача про витребування майна, визначеного індивідуальними ознаками, з чужого незаконного володіння.
 - г) позов власника про усунення перешкод у здійсненні ним права користування та розпорядження своїм майном.

9. Однією з умов пред'явлення позову про визнання права власності є:
- а) існування перешкод у здійсненні власником права користування та розпорядження своїм майном.
 - б) викрадення майна у власника або особи, якій він передав майно у володіння.
 - в) оспорювання права власності власника майна або невизнання його іншою особою.
 - г) наявність обставин, що можуть порушити права власника і у майбутньому.
10. Об'єктом вимоги вимоги позову є:
- а) речі, визначені родовими ознаками.
 - б) речі, визначені індивідуальними ознаками, які існують в натурі на момент подання позову.
 - в) речі, визначені індивідуальними ознаками, які не збереглися в натурі на момент подання позову.
 - г) матеріально-правова вимога позивача до відповідача.
11. Предметом вимоги позову є:
- а) вимога позивача до відповідача про повернення майна з чужого незаконного володіння.
 - б) речі, визначені індивідуальними ознаками, які існують в натурі на момент подання позову.
 - в) вимога позивача про усунення з боку відповідача будь-яких перешкод у здійсненні ним права користування та розпорядження своїм майном.
 - г) усунення триваючого правопорушення.
12. Не може бути позивачем у вимоги позову:
- а) власник майна, який на момент подання позову не володіє цим майном.
 - б) особа, яка володіє майном на праві повного господарського відання або оперативного управління.
 - в) особа, яка володіє майном на підставі, передбаченій договором.
 - г) власник майна, який на момент подання позову володіє цим майном.
13. За якої умови власник має право витребувати майно від добросовісного набувача за вимоги позовом?
- а) якщо майно було подароване власником.
 - б) якщо майно було загублене власником або особою, якій він передав майно у володіння.
 - в) якщо майно було продане власником за заниженою ціною.
 - г) якщо майно було продане у порядку, встановленому для виконання судових рішень.
14. Яке майно не може бути витребувано від добросовісного набувача за вимоги позовом?
- а) загублене власником або особою, якій він передав майно у володіння.
 - б) викрадене у власника або особи, якій він передав майно у володіння.
 - в) гроші та цінні папери на пред'явника.
 - г) набуте безвідплатно в особи, яка не мала права його відчужувати.
15. Від якого набувача власник має право вимагати передання усіх доходів від свого майна за весь час володіння ним?
- а) від добросовісного набувача.
 - б) від будь-якого набувача.
 - в) від недобросовісного, окрім випадків, передбачених законом.
 - г) від недобросовісного набувача.
16. Повернення яких доходів має право вимагати власник від добросовісного набувача за вимоги позовом?

- а) які добросовісний набувач одержав чи міг одержати з моменту, коли дізнався чи міг дізнатися про незаконність свого володіння майном.
 - б) одержаних за весь час незаконного володіння майном.
 - в) одержаних за останній місяць незаконного володіння майном.
 - г) одержаних за три останні місяці незаконного володіння майном.
17. Чи має право набувач вимагати від власника майна відшкодування необхідних витрат на утримання, збереження майна, здійснених ним з часу, з якого власникові належить право на повернення майна або передання доходів?
- а) лише добросовісний набувач.
 - б) так.
 - в) лише недобросовісний набувач.
 - г) ні.
18. Витрати, що необхідні для забезпечення нормального стану та збереження майна з урахуванням його зношуваності, називаються:
- а) достатніми витратами.
 - б) обов'язковими витратами.
 - в) необхідними витратами.
 - г) дрібними витратами.
19. Чи має право набувач залишити собі здійснені ним поліпшення майна, якщо вони можуть бути відокремлені від майна без завдання йому шкоди?
- а) лише недобросовісний набувач.
 - б) так.
 - в) ні.
 - г) лише добросовісний набувач.
20. Строк позовної давності щодо вимог про повернення майна з чужого незаконного володіння складає:
- а) три роки.
 - б) п'ять років.
 - в) шість місяців.
 - г) до таких вимог позовна давність не застосовується.

Тема 15. Право інтелектуальної власності

1. Строк чинності особистих немайнових прав автора:
 - а) не обмежено в часі.
 - б) 70 років.
 - в) 75 років.
 - г) 50 років.
2. До об'єктів права інтелектуальної власності не належать:
 - а) літературні та художні твори.
 - б) наукові відкриття.
 - в) сорти рослин, породи тварин.
 - г) ідеї.
3. Хто є суб'єктом авторського права?
 - а) автори творів.
 - б) автори творів, їх спадкоємці та особи, яким автори чи їх спадкоємці передали свої авторські майнові права.
 - в) автори творів та їх спадкоємці.
 - г) автори творів та особи, яким автори передали свої авторські майнові права.
4. Не є об'єктом авторського права:

- а) твори народної творчості (фольклор).
 - б) похідні твори.
 - в) комп'ютерні програми.
 - г) виступи, лекції.
5. Спеціальним знаком охорони авторського права є:
- а) ®.
 - б) W ім'я (найменування) особи, яка має авторське право, та рік першого опублікування твору.
 - в) ©, ім'я (найменування) особи, яка має авторське право, та рік першого опублікування твору.
 - г) ©.
6. Авторське особисте немайнове право на службовий твір належить:
- а) роботодавцю.
 - б) його автору.
 - в) роботодавцю, якщо інше не встановлено трудовим договором.
 - г) автору та роботодавцю відповідно до укладеного між ними договору.
7. Що з перерахованого є особистим немайновим правом автора?
- а) право на використання твору.
 - б) право на заборону публічної демонстрації твору.
 - в) право на дозвіл імпорту примірників твору.
 - г) право вимагати збереження цілісності твору та протидіяти будь-якому перекрученню, спотворенню чи іншій зміні твору або будь-якому іншому посяганню на твір, що може зашкодити честі та репутації автора.
8. Що є майновим правом автора?
- а) право вимагати визнання свого авторства шляхом зазначення належним чином імені автора на творі.
 - б) право на недоторканість твору.
 - в) виключне право на дозвіл або заборону використання твору.
 - г) право обирати псевдонім у зв'язку з використанням твору.
9. Твір вважається опублікованим, якщо:
- а) він будь-яким способом повідомлений невизначеному колу осіб, у тому числі виданий, публічно виконаний, публічно показаний, переданий по радіо чи телебаченню, відображений у загальнодоступних електронних системах інформації.
 - б) він публічно виконаний чи публічно показаний[^]
 - в) він виданий.
 - г) він переданий по радіо чи телебаченню.
10. Чи мають право в разі смерті автора його правонаступники на опублікування твору?
- а) так.
 - б) ні.
 - в) ні, крім випадків прямо встановлених законом.
 - г) так, якщо це не суперечить волі автора.
11. У якому випадку твір може бути використаний будь-якою особою вільно, безоплатно та без згоди автора та інших осіб?
- а) для відтворення у судовому провадженні.
 - б) у разі смерті автора.
 - в) у будь-якому, якщо це не потребує витрат автора та не порушує права людини.

- г) для відтворення у судовому та адміністративному провадженні в обсязі, виправданому цієї метою.
- 12.3 якого моменту відраховується строк чинності майнових прав інтелектуальної власності на твір?
- а) з дня опублікування твору.
 - б) з 1 січня року, наступного за роком смерті автора чи останнього із співавторів, який пережив інших співавторів.
 - в) з дня смерті автора.
 - г) з 1 січня року смерті автора чи останнього із співавторів, який пережив інших співавторів.
13. Скільки складає строк чинності майнових прав інтелектуальної власності на твір?
- а) 50 років.
 - б) 75 років з моменту створення твору.
 - в) протягом життя автора твору.
 - г) протягом життя автора і 70 років після його смерті, крім випадків, передбачених законом.
14. У якому випадку твір не може бути опублікований?
- а) якщо він порушує будь-які права людини.
 - б) якщо він порушує права людини на таємницю її особистого та сімейного життя, завдає шкоди громадському порядку, здоров'ю та моральності населення.
 - в) якщо він порушує права людини на таємницю її особистого життя або завдає шкоди громадському порядку.
 - г) у разі смерті автора.
- 15.3 якого моменту виникає авторське право?
- а) з моменту опублікування твору.
 - б) з моменту публічного виконання твору.
 - в) з моменту створення твору.
 - г) з моменту повідомлення невизначеному колу осіб.
16. Виключне майнове право на службовий твір належить:
- а) роботодавцю.
 - б) його автору.
 - в) роботодавцю, якщо інше не передбачено трудовим договором (контрактом) та (або) цивільно-правовим договором між автором і роботодавцем.
 - г) автору та роботодавцю як співавторам, якщо інше не передбачено трудовим договором (контрактом) між ними.
17. Який строк дії авторського права на твори помертних реабілітованих авторів?
- а) 75 років після їх реабілітації.
 - б) 25 років після їх реабілітації.
 - в) 30 років з дня смерті автора.
 - г) 70 років після їх реабілітації.
18. Авторське право на твір, вперше опублікований протягом 30 років після смерті автора, діє:
- а) протягом 25 років від дати його правомірного опублікування.
 - б) протягом 70 років від дати його правомірного опублікування.
 - в) протягом 30 років від дати його правомірного опублікування.
 - г) протягом 50 років від дати його правомірного опублікування.
19. Чи переходять у спадщину авторські права?

- а) лише майнові права авторів та інших осіб, які мають виключне авторське право.
 - б) лише особисті немайнові права авторів.
 - в) так.
 - г) ні.
20. З якого моменту твір стає суспільним надбанням?
- а) з моменту смерті автора.
 - б) з моменту створення твору.
 - в) з моменту закінчення строку дії авторського права.
 - г) з моменту смерті правонаступників автора твору.

Модуль 3. Zobов'язальне право. Okremi види dogovirnih zobov'язan'ь

Тема 16. Zagal'ni polozhen'ja pro zobov'язan'ja. Цивільно-правовий договір

1. Елементами zobov'язан'ja є:
 - а) суб'єкти.
 - б) об'єкт.
 - в) зміст.
 - г) всі відповіді вірні.
2. Зміст zobov'язан'ja складають:
 - а) права та обов'язки його суб'єктів.
 - б) право вимоги.
 - в) борг.
 - г) істотні умови договору.
3. Активна множинність у zobov'язан'ні передбачає:
 - а) участь декількох осіб на стороні боржника.
 - б) участь декількох осіб на стороні кредитора.
 - в) участь декількох осіб на стороні кредитора та декілька осіб на стороні боржника.
 - г) виконання обов'язку боржника поручителем або заставадавцем.
4. Участь декількох осіб на стороні боржника називається:
 - а) активною множинністю.
 - б) новацією.
 - в) пасивною множинністю.
 - г) змішаною множинністю.
5. У якій формі вчиняється правочин щодо заміни кредитора у zobov'язан'ні?
 - а) в усній формі.
 - б) у письмовій формі.
 - в) в конклюдентній формі.
 - г) у такій самій формі, що і правочин, на підставі якого виникло zobov'язан'ня, право вимоги за яким передається новому кредиторові.
6. Zobov'язан'ja, метою яких є забезпечення виконання головного zobov'язан'ня, називаються:
 - а) регулятивними.
 - б) охоронними.
 - в) факультативними.
 - г) акцесорними.
7. Zobov'язан'ja, в яких боржник має здійснити для кредитора одну з кількох дій, передбачених законом або договором, називаються:

- а) факультативними.
 - б) альтернативними.
 - в) варіативними.
 - г) додатковими.
8. Зобов'язання, в яких боржник зобов'язаний здійснити на користь кредитора конкретну дію, а якщо це неможливо – має право замінити її виконання іншою дією, що заздалегідь визначено угодою сторін, називаються:
- а) факультативними.
 - б) альтернативними.
 - в) акцесорними.
 - г) Варіативними.
9. Зобов'язання з позитивним змістом – це зобов'язання:
- а) за яким кредитор має право вимагати від боржника утриматися від здійснення певних дій, а останній зобов'язаний їх не вчиняти.
 - б) які виникають у силу юридичного факту, що стався, та норми закону.
 - в) за яким боржник повинен виконати певну дію, а кредитор має право вимагати її вчинення.
 - г) які виникають в результаті заподіяння шкоди.
10. Заміна кредитора у зобов'язанні здійснюється:
- а) лише за згодою боржника.
 - б) без згоди боржника.
 - в) за згодою боржника, якщо інше не передбачено договором.
 - г) без згоди боржника, якщо інше не встановлено договором або законом.
11. Односторонній договір – це:
- а) договір, у якому одна сторона має лише суб'єктивні права, а інша – лише суб'єктивні обов'язки.
 - б) договір, в якому обидві сторони мають права та обов'язки.
 - в) дія однієї сторони, яка може бути представлена однією або кількома особами.
 - г) дія однієї сторони, яка може бути представлена однією особою.
12. Що складає зміст договору?
- а) права та обов'язки сторін.
 - б) умови, визначені на розсуд сторін і погоджені ними, та умови, які є обов'язковими відповідно до актів законодавства.
 - в) умови щодо відповідальності сторін.
 - г) істотні умови.
13. Договори, при укладанні яких сторонам відоме співвідношення та обсяг прав і обов'язків сторін, називаються:
- а) алеаторними.
 - б) акцесорними.
 - в) змішаними.
 - г) міновими.
14. Договір, у якому одна сторона – підприємець взяла на себе обов'язок здійснювати продаж товарів, виконання робіт чи надання послуг кожному, хто до неї звернеться, називається:
- а) публічним.
 - б) договором приєднання.
 - в) попереднім.
 - г) договором на користь третьої особи.

15. Договір, умови якого встановлені однією зі сторін у формулярах або інших стандартних формах, який може бути укладений лише шляхом погодження другої сторони із запропонованим договором в цілому, називається:
- а) публічним.
 - б) змішаним.
 - в) договором приєднання.
 - г) фідуціарним.
16. Договір приєднання може бути змінений або розірваний на вимогу сторони, яка приєдналася, якщо:
- а) вона позбавляється прав, які звичайно мала.
 - б) договір виключає чи обмежує відповідальність другої сторони за порушення зобов'язання.
 - в) договір містить умови, явно обтяжливі для сторони, яка приєдналася.
 - г) всі відповіді вірні.
17. Договір, сторони якого зобов'язуються протягом певного строку (у певний термін) укласти договір в майбутньому на визначених умовах, називається:
- а) основним.
 - б) попереднім.
 - в) договором про наміри.
 - г) договором на користь третьої особи.
18. У якій формі має бути укладений попередній договір?
- а) в усній формі.
 - б) у нотаріально посвідченій формі.
 - в) у формі, встановленій для основного договору, а якщо форма основного договору не встановлена, – у письмовій формі.
 - г) у формі, встановленій для основного договору, а якщо форма основного договору не встановлена, – в усній формі.
19. Оферта – це:
- а) пропозиція укласти договір.
 - б) прийняття пропозиції укласти договір.
 - в) відмова від пропозиції укласти договір.
 - г) строк для відповіді на пропозицію укласти договір.
20. Акцепт – це:
- а) пропозиція розірвати договір.
 - б) прийняття пропозиції укласти договір.
 - в) пропозиція змінити умови договору.
 - г) пропозиція укласти договір.

Тема 17. Виконання зобов'язань, відповідальність за їх порушення. Припинення зобов'язань

1. Що є місцем виконання зобов'язання про передання нерухомого майна?
- а) місцезнаходження цього майна.
 - б) місце проживання (місцезнаходження) боржника.
 - в) місце проживання (місцезнаходження) кредитора.
 - г) місце проживання (місцезнаходження) боржника або кредитора.
2. У який строк (термін) боржник повинен виконати свій обов'язок, визначений моментом пред'явлення вимоги?
- а) у десятиденний строк від дня пред'явлення вимоги, якщо обов'язок негайного виконання не впливає із договору або актів цивільного законодавства.

- б) у семиденний строк від дня пред'явлення вимоги, якщо обов'язок негайного виконання не впливає із договору або актів цивільного законодавства.
 - в) у триденний строк від дня пред'явлення вимоги.
 - г) негайно.
3. У якому випадку боржник має право виконати свій обов'язок шляхом внесення належних з нього кредиторів грошей або цінних паперів у депозит нотаріуса?
- а) у будь-якому випадку.
 - б) у разі відсутності представника у кредитора.
 - в) якщо боржник виконує свій обов'язок частково.
 - г) у разі відсутності кредитора або уповноваженої ним особи у місці виконання зобов'язання.
4. Не допускається зарахування зустрічних вимог:
- а) у разі спливу позовної давності.
 - б) у разі зарахування однорідних (за змістом) вимог.
 - в) у разі зарахування безспірних вимог.
 - г) про стягнення неустойки.
5. Домовленість сторін щодо заміни первинного зобов'язання, яке існувало між кредитором і боржником, іншим називається:
- а) цесією.
 - б) суброгацією.
 - в) новацією.
 - г) регресом.
6. За яких обставин може відбутися зміна умов договору?
- а) за рішенням сторін.
 - б) за рішенням суду.
 - в) за рішенням третейського суду.
 - г) за рішенням кредитора.
7. Як встановлюється місце виконання зобов'язання?
- а) законом.
 - б) договором.
 - в) за рішенням суду.
 - г) кредитором.
8. У якому випадку НЕ допускається заміна кредитора у зобов'язанні?
- а) у разі правонаступництва;
 - б) у разі виконання зобов'язання боржника його поручителем;
 - в) у разі виконання зобов'язання третьою особою за боржника.
 - г) у разі ліквідації кредитора.
9. Строк виконання зобов'язання:
- а) встановлюється у договорі;
 - б) встановлюється законом;
 - в) зобов'язання не може бути виконано достроково.
10. Принципами виконання зобов'язань є:
- а) принцип законності;
 - б) принцип реального виконання;
 - в) принцип належного виконання;
 - г) принцип свободи виконання.
11. Ознаки регресного зобов'язання:
- а) похідний характер щодо основного зобов'язання;
 - б) не залежить від основного зобов'язання;
 - в) виконання зобов'язання одним учасником основного

- г) зобов'язання (при множинності осіб зобов'язання).
12. Виконання цивільних обов'язків повинно бути:
- а) належним;
 - б) реальним;
 - в) виконуватися в місці, визначеному в договорі або у законі;
 - г) виконуватися достроково;
 - д) виконуватися достроково у випадках, передбачених договором або законом.

Тема 18. Способи забезпечення виконання зобов'язань

1. Що з перерахованого не є способом забезпечення виконання зобов'язання?
 - а) притримання.
 - б) аванс.
 - в) гарантія.
 - г) неустойка.
2. Який вид забезпечення виконання зобов'язання може надаватися як боржником, так і третьою особою?
 - а) застава.
 - б) завдаток.
 - в) порука.
 - г) гарантія.
3. Особистим способом забезпечення виконання зобов'язання є:
 - а) завдаток.
 - б) застава.
 - в) притримання.
 - г) неустойка.
4. Речовим способом забезпечення виконання зобов'язання є:
 - а) застава.
 - б) неустойка.
 - в) порука.
 - г) гарантія.
5. Іпотекою є застава:
 - а) цінних паперів.
 - б) нерухомого майна.
 - в) валютних цінностей.
 - г) рухомого майна.
6. Який вид забезпечення виконання зобов'язання може надаватися виключно боржником?
 - а) порука.
 - б) гарантія.
 - в) застава.
 - г) неустойка.
7. Який вид забезпечення виконання зобов'язання може надаватися виключно третьою особою?
 - а) застава.
 - б) неустойка.
 - в) гарантія.
 - г) завдаток.
8. У якій формі вчиняється правочин щодо забезпечення виконання зобов'язання?
 - а) в усній.

- б) у письмовій.
 - в) у конклюдентній.
 - г) у такій самій формі, що і правочин, виконання якого забезпечується.
9. Які правові наслідки недодержання встановленої форми правочину щодо забезпечення виконання зобов'язання?
- а) у разі оспорювання правочину рішення суду не може ґрунтуватись на показаннях свідків.
 - б) такий правочин може бути визнаний судом недійсним.
 - в) такий правочин є нікчемним.
 - г) всі відповіді вірні.
10. Грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторіві у разі порушення боржником зобов'язання, називається:
- а) неустойкою.
 - б) заставою.
 - в) притриманням.
 - г) завдатком.
11. Неустойка, що обчислюється у відсотках від суми невиконаного або неналежно виконаного зобов'язання, називається:
- а) пенею.
 - б) альтернативною неустойкою.
 - в) виключною неустойкою.
 - г) штрафом.
12. Неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання, називається:
- а) альтернативною неустойкою.
 - б) штрафом.
 - в) пенею.
 - г) заліковою неустойкою.
13. Який вид забезпечення виконання зобов'язання встановлюється виключно договором?
- а) неустойка.
 - б) порука.
 - в) застава.
 - г) завдаток.
14. Неустойка, що стягується понад збитки, називається:
- а) заліковою.
 - б) альтернативною.
 - в) виключною.
 - г) штрафною.
15. Неустойка, що передбачає обов'язок відшкодувати збитки лише в тій частині, у якій вони не покриті неустойкою, називається:
- а) штрафною.
 - б) заліковою.
 - в) виключною.
 - г) альтернативною.
16. Неустойка, що обмежує відповідальність за невиконання чи неналежне виконання тільки сплатою неустойки і виключає вимоги про відшкодування збитків, називається:
- а) виключною.
 - б) кумулятивною.

- в) штрафною.
 - г) заліковою.
17. Неустойка, що встановлює можливість стягнення кредитором або неустойки, або збитків, називається:
- а) кумулятивною.
 - б) виключною.
 - в) альтернативною.
 - г) штрафною.
18. Чи нараховуються проценти на неустойку?
- а) так.
 - б) ні, окрім випадків, встановлених законом або договором.
 - в) так, якщо інше не передбачено договором.
 - г) ні.
19. Предметом неустойки може бути:
- а) грошова сума.
 - б) рухоме майно.
 - в) нерухоме майно.
 - г) всі відповіді вірні.
20. Чи можуть сторони домовитися про зменшення розміру неустойки, встановленого актом цивільного законодавства?
- а) ні.
 - б) так, крім випадків, передбачених законом.
 - в) так.
 - г) ні, крім випадків, передбачених законом.

Тема 19. Договори про передання майна у власність

1. Договір купівлі-продажу – це договір про:
- а) відплатну передачу майна у власність.
 - б) відплатну передачу майна у користування.
 - в) здійснення юридичних або фактичних дій.
 - г) безвідплатну передачу майна у власність.
2. Договір купівлі-продажу є договором:
- а) публічним.
 - б) консенсуальним.
 - в) організаційним.
 - г) установчим.
3. Істотними умовами договору купівлі-продажу є умови про:
- а) предмет, ціну та строк.
 - б) місце і спосіб виконання.
 - в) предмет та ціну.
 - г) предмет та строк.
4. Предметом договору купівлі-продажу не може бути:
- а) товар, який є у продавця на момент укладення договору або буде створений продавцем у майбутньому.
 - б) право вимоги, якщо вимога має особистий характер.
 - в) майнове право.
 - г) цінний папір.
5. Право продажу товару, крім випадків примусового продажу та інших випадків встановлених законом, належить:
- а) продавцю товару.

- б) володільцеві товару.
 - в) власникові товару.
 - г) покупцю товару.
6. До вимог у зв'язку з недоліками проданого товару застосовується позовна давність:
- а) п'ять років.
 - б) три роки.
 - в) два роки.
 - г) один рік.
7. Якщо договір купівлі-продажу не дає змоги визначити строк виконання продавцем обов'язку передати товар покупцю, то продавець зобов'язаний виконати це з дня пред'явлення покупцем вимоги про його виконання протягом:
- а) тридцяти днів.
 - б) п'ятнадцяти днів.
 - в) десяти днів.
 - г) семи днів.
8. Покупець, якому переданий товар неналежної якості, має право вимагати від продавця за своїм вибором:
- а) пропорційного зменшення ціни.
 - б) безоплатного усунення недоліків товару в розумний строк.
 - в) відшкодування витрат на усунення недоліків товару.
 - г) здійснення однієї з зазначених в п. а) – в) дій за вибором покупця.
9. У разі передання некомплектного товару покупець має право вимагати від продавця за своїм вибором:
- а) доукомплектування товару в розумний строк або відмовитися від договору.
 - б) вимагати заміни некомплектного товару на комплектний або вимагати повернення сплаченої грошової суми.
 - в) пропорційного зменшення ціни або доукомплектування товару в розумний строк.
 - г) пропорційного зменшення ціни або заміни некомплектного товару на комплектний.
10. Ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження товару переходить до покупця з моменту:
- а) укладення договору купівлі-продажу.
 - б) коли продавець виконав свій обов'язок з передання товару покупцю.
 - в) оплати вартості товару покупцем.
 - г) коли оплачений товар залишений у продавця для маркування.
11. Ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження товару, проданого під час його транспортування, переходить до покупця з моменту:
- а) коли, відповідно до закону або договору продавець виконав свій обов'язок з передання товару покупцю.
 - б) оплати вартості товару покупцем.
 - в) укладення договору купівлі-продажу, якщо інше не встановлено договором або звичаями ділового обороту.
 - г) отримання документів на товар.
12. Умова договору купівлі-продажу про те, що ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження товару переходить до покупця з моменту здачі товару першому перевізникові, на вимогу покупця може бути визнано судом недійсною, якщо в момент укладення договору продавець:
- а) дізнавшись від перевізника про втрату товару, не сповістив про це покупця.

- б) повинен був знати від перевізника про втрату товару.
 - в) приховав від покупця той факт, що товар втрачений.
 - г) знав або міг знати, що товар втрачено або пошкоджено, але не повідомив про це покупця.
13. У разі вилучення за рішенням суду товару у покупця на користь третьої особи на підставах, що виникли до продажу товару, продавець має відшкодувати покупцеві завдані йому збитки, якщо покупець:
- а) знав або повинен був знати про наявність цих підстав.
 - б) знав про наявність цих підстав.
 - в) не знав або не міг знати про наявність цих підстав.
 - г) не міг знати про наявність цих підстав.
14. Істотними умовами договору про продаж товару в кредит з умовою про розстрочення платежу є:
- а) ціна товару, строки і розміри платежів.
 - б) ціна товару, порядок, строки і розміри платежів.
 - в) порядок, строки і розміри платежів.
 - г) ціна товару, порядок і строки платежів.
15. Гарантійний строк починається з моменту:
- а) укладення договору купівлі-продажу покупця з продавцем.
 - б) оплати вартості товару покупцем.
 - в) передання товару покупцеві.
 - г) початку використання покупцем придбаного товару.
16. Строк, встановлений законами або іншими нормативно-правовими актами, зі впливом якого товар вважається непридатним для використання за призначенням – це:
- а) гарантійний строк.
 - б) строк придатності.
 - в) строк служби.
 - г) строк виявлення недоліків.
17. Календарний строк використання продукції за призначенням, починаючи від дня введення в обіг чи після ремонту, протягом якого виробник (виконавець) гарантує її безпеку та несе відповідальність за істотні недоліки, що виникли з його вини є:
- а) строком служби.
 - б) строком придатності.
 - в) гарантійним строком.
 - г) строком виявлення недоліків.
18. Гарантування продавцем протягом певного часу відповідності товарів певним вимогам, зазначеним у договорі купівлі-продажу або нормативних документах є:
- а) строком служби.
 - б) строком виявлення недоліків.
 - в) гарантійним строком.
 - г) строком придатності.
19. Визначення: «Єдність складових частин виробу, яка забезпечує можливість використання його за прямим призначенням, а в спеціально передбачених випадках – також і можливість належного догляду за ним, його зберігання чи ремонту», – відноситься:
- а) до комплектності товару.
 - б) до комплекту товару.

- в) до асортименту товару.
 - г) до якості товару.
20. Характеристика в договорі окремих груп належної до договору купівлі-продажу продукції з детальнішими показниками (за артикулами, фасонами, моделями, розмірами) – це:
- а) асортимент товару.
 - б) груповий асортимент товару.
 - в) розгорнутий асортимент товару.
 - г) кількість товару.

Тема 20. Договори на передання майна у користування

1. Предметом договору найму (оренди) може бути річ:
- а) індивідуально-визначена і визначена родовими ознаками, споживна і неспоживна.
 - б) індивідуально-визначена та неспоживна.
 - в) визначена родовими ознаками та споживна.
 - г) визначена родовими ознаками та неспоживна.
2. Наймодавцем за договором найму (оренди) можуть виступати:
- а) фізична чи юридична особа, що має титул власника.
 - б) особа, якій належать майнові права, що передаються у найм.
 - в) особа, яка уповноважена законом або договором на укладення договору найму певного майна.
 - г) будь-яка особа, зазначена в п. а) – в).
3. Наймачами за договором найму (оренди) можуть бути:
- а) органи державної влади.
 - б) фізичні та юридичні особи.
 - в) органи місцевого самоврядування.
 - г) повнолітні дієздатні фізичні особи.
4. Якщо строк найму не встановлений, договір вважається укладений на:
- а) невизначений строк.
 - б) один рік.
 - в) три роки.
 - г) п'ять років.
5. Кожна зі сторін договору найму нерухомого майна, укладеного на невизначений строк, може відмовитися від договору в будь-який час, письмово попередивши про це другу сторону:
- а) за один місяць.
 - б) за два місяці.
 - в) за три місяці.
 - г) за п'ять місяців.
6. Договір найму вважається поновленим на строк, який був раніше встановлений договором, якщо наймач продовжує користуватися майном після закінчення строку договору найму та за відсутності заперечень наймодавця протягом:
- а) одного місяця.
 - б) двох місяців.
 - в) трьох місяців.
 - г) п'яти місяців.
7. Якщо при укладенні договору найму наймодавець не повідомив наймача про всі права третіх осіб на річ, що передається у найм, наймач має право:
- а) вимагати розірвання договору з третіми особами.

- б) вимагати зменшення розміру плати за користування річчю або розірвання договору та відшкодування збитків.
 - в) вимагати від третіх осіб укладення з ним договору про право користування цією річчю.
 - г) перешкоджати третім особам користуватися цією річчю.
8. Якщо наймодавець не провів капітального ремонту речі, що перешкоджає її використанню відповідно до призначення та умов договору, наймач має право:
- а) відремонтувати річ, зарахувавши вартість ремонту в рахунок плати за користування річчю.
 - б) вимагати відшкодування вартості ремонту.
 - в) вимагати розірвання договору та відшкодування збитків.
 - г) здійснити одну із дій, зазначених в п. а) – в).
9. Наймодавець має право відмовитися від договору найму і вимагати повернення речі, якщо наймач не вносить плату за користування річчю протягом:
- а) шести місяців підряд.
 - б) чотирьох місяців підряд.
 - в) трьох місяців підряд.
 - г) двох місяців підряд.
10. Якщо наймач не виконує обов'язку щодо повернення речі, наймодавець має право вимагати від наймача:
- а) сплати неустойки у розмірі подвійної плати за користування річчю за час прострочення.
 - б) сплати штрафу у розмірі плати за користування річчю за час прострочення.
 - в) сплати пені у розмірі 1% за кожен день прострочення.
 - г) сплати неустойки у розмірі подвійної плати з користування річчю за час прострочення та вимагати відшкодування збитків.
11. До вимог про відшкодування збитків у зв'язку з пошкодженням речі, яка була передана у користування наймачеві, а також про відшкодування витрат на поліпшення речі застосовується позовна давність:
- а) у шість місяців.
 - б) у один рік.
 - в) у три роки.
 - г) у п'ять років.
12. Майно, що надається за договором прокату, використовується для:
- а) надання його у безвідплатне користування третій особі.
 - б) внесення його в якості майнового вкладу в господарські товариства.
 - в) споживчих цілей.
 - г) передання його в піднайм третій особі.
13. За договором прокату майно передається у тимчасове:
- а) володіння і користування.
 - б) володіння і розпорядження.
 - в) користування і розпорядження.
 - г) володіння, користування і розпорядження.
14. Договір прокату є договором:
- а) засновницьким.
 - б) фідучіарним.
 - в) організаційним.
 - г) публічним.
15. Договір прокату укладається на строк:
- а) невизначений.

- б) до одного року.
 - в) до трьох років.
 - г) до п'яти років.
16. Наймодавцями за договором прокату можуть виступати:
- а) будь-які фізичні та юридичні особи.
 - б) юридичні особи.
 - в) як фізичні особи-підприємці, так і юридичні особи.
 - г) повнолітні дієздатні фізичні особи-підприємці.
17. Хто зобов'язаний проводити капітальний та поточний ремонт майна, зданого в оренду за договором прокату?
- а) наймач – тільки капітальний ремонт, в силу закону.
 - б) наймодавець – тільки поточний ремонт, в силу закону.
 - в) наймодавець за свій рахунок, якщо він не доведе, що пошкодження речі сталося з вини наймача.
 - г) наймач, в силу закону, з оплатою вартості ремонту наймодавцем.
18. Чи має право наймач відмовитися від користування предметом прокату і повернути його наймодавцю?
- а) має право у будь-який час.
 - б) не має права.
 - в) має право, але повинен у письмовій формі попередити наймодавця за 7 днів.
 - г) має право, лише якщо пройшло 6 місяців користування річчю.
19. У разі виходу з ладу предмета прокату, наймодавець зобов'язаний усунути недовліки на місці, з дня одержання заяви від наймача, протягом:
- а) трьох робочих днів.
 - б) семи робочих днів.
 - в) десяти робочих днів.
 - г) чотирнадцяти робочих днів.
20. Цивільний кодекс України виділяє наступні види лізингу:
- а) прямий та зворотний.
 - б) фінансовий та оперативний.
 - в) прямий та непрямий.
 - г) непрямий та фінансовий.

Тема 21. Договір найму (оренди) житла

1. Договір найму житла може бути договором:
- а) реальним, одностороннім, безвідплатним.
 - б) реальним або консенсуальним, взаємним, відплатним.
 - в) консенсуальним, взаємним, відплатним.
 - г) консенсуальним, одностороннім, безвідплатним.
2. Якщо за договором найму житла наймодавець передає наймачеві житло для проживання у ньому на певний строк за плату, то такий договір є:
- а) консенсуальним та відплатним.
 - б) публічним та взаємним.
 - в) реальним та відплатним.
 - г) взаємним та безвідплатним.
3. Істотними умовами договору найму житла є:
- а) предмет та строк.
 - б) сторони та ціна.
 - в) ціна та строк.
 - г) предмет, ціна та строк.

4. Договір найму житла строком до 1 року укладається у формі:
 - а) письмовій нотаріально посвідченій.
 - б) простій письмовій.
 - в) письмовій та підлягає реєстрації.
 - г) письмовій або усній.
5. Об'єктом договору найму житла може бути помешкання, придатне для постійного проживання, а саме.
 - а) каюта на пасажирському судні.
 - б) готельний номер будь-якого готелю.
 - в) квартира або її частина, житловий будинок або його частина.
 - г) купе в вагоні потягу, який постійно стоїть на запасних коліях станції.
6. Згідно з ЦК України квартирою є:
 - а) об'єкт договору найму житла.
 - б) ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання.
 - в) житлова площа, яка призначена та використовується для проживання, має окремий вихід на вулицю, у двір або в загальний коридор і окрему кухню.
 - г) помешкання, де проживають фізичні особи і яке належить до житлового фонду.
7. Чи тягне перехід права власності на житло, яке передане за договором найму житла розірвання, чи зміну договору найму цього житла?
 - а) ні, за жодних обставин.
 - б) ні, якщо новий власник цього житла не заперечує проти даного договору.
 - в) так, оскільки за законом договір найму житла повинен бути укладений з новим власником.
 - г) так, оскільки договір найму житла стає недійсним.
8. Договір комерційного найму житла укладається на строк, який не перевищує:
 - а) один рік.
 - б) три роки.
 - в) п'ять років.
 - г) десять років.
9. Норма житлової площі в Україні, згідно з житловим законодавством, встановлюється на одну особу в розмірі:
 - а) 7,5 кв. м.
 - б) 9 кв. м.
 - в) 13,65 кв. м.
 - г) 21 кв. м.
10. Договір найму житла в будинках державного і громадського житлового фонду укладається на строк:
 - а) один рік.
 - б) п'ять років.
 - в) десять років.
 - г) безстроково.
11. Договір найму житла є короткостроковим, якщо він укладений на строк до:
 - а) шести місяців.
 - б) одного року.
 - в) трьох років.
 - г) п'яти років.
12. Наймач та особи, які постійно проживають разом з ним, мають право вселити у житло інших осіб для постійного проживання у ньому:

- а) за згодою наймодавця.
 - б) за згодою наймача та осіб, які постійно проживають разом з ним.
 - в) за їхньою взаємною згодою та за згодою наймодавця.
 - г) без згоди наймодавця.
13. Тимчасові мешканці зобов'язані звільнити житло, якщо строк проживання з ними не погоджений, від дня пред'явлення до них наймачем або наймодавцем вимоги про звільнення помешкання не пізніше:
- а) тридцяти днів.
 - б) двадцяти днів.
 - в) десяти днів.
 - г) семи днів.
14. При тимчасовій відсутності наймача або членів його сім'ї, за договором найму житла у будинках державного і громадського житлового фонду, за ними зберігається жила приміщення протягом:
- а) двох місяців.
 - б) трьох місяців.
 - в) шести місяців.
 - г) дев'яти місяців.
15. На кому лежить обов'язок по проведенню поточного та капітального ремонтів за договором найму житла?
- а) на наймачеві, якщо інше не встановлено договором.
 - б) на наймодавцеві, якщо інше не встановлено договором.
 - в) поточний – на наймачеві, капітальний – на наймодавцеві, якщо інше не встановлено договором.
 - г) на наймачеві, але за рахунок наймодавця.
16. Переобладнання житлового будинку, в якому знаходиться житло, передане у найм, якщо таке переобладнання істотно змінить умови користування житлом:
- а) допускається без згоди наймодавця.
 - б) не допускається без згоди наймодавця.
 - в) не допускається без згоди Бюро технічної інвентаризації.
 - г) не допускається без згоди наймача.
17. Якщо строк внесення плати за користування житлом не встановлений договором, наймач вносить її:
- а) щоквартально.
 - б) щодавно.
 - в) щомісячно.
 - г) раз у півроку.
18. Якщо законом встановлений максимальний розмір плати за користування житлом, плата, встановлена у договорі:
- а) не може перевищувати цього розміру.
 - б) повинна дорівнювати максимальному розміру.
 - в) може перевищувати цей розмір.
 - г) може перевищувати цей розмір з дозволу наймодавця.
19. Наймач має право вимагати переведення на нього прав наймача та (або) відшкодування збитків, завданих відмовою укласти з ним договір на новий строк, якщо наймодавець відмовився від укладення договору на новий строк і уклав договір найму житла з іншою особою протягом:
- а) трьох років.
 - б) одного року.
 - в) шести місяців.

- г) трьох місяців.
- 20. Наймач має переважне перед іншими особами право на придбання житла, яке було предметом договору найму, у разі:
 - а) дарування житла.
 - б) ренти житла.
 - в) найму житла.
 - г) продажу житла.

Тема 22. Договори про виконання робіт

1. Договір підряду є договором:
 - а) реальним, взаємним, відплатним.
 - б) консенсуальним, взаємним, відплатним.
 - в) публічним, взаємним, відплатним.
 - г) приєднання, одностороннім, відплатним.
2. Чи мають право замовник і субпідрядник пред'являти один одному вимоги, пов'язані з порушенням договорів, укладених кожним з них з генеральним підрядником?
 - а) мають право, якщо інше не встановлено договором або законом.
 - б) мають право, якщо їх завдані збитки.
 - в) мають право в будь-якому випадку.
 - г) не мають права, якщо інше не встановлено договором або законом.
3. Підрядник має право залучити до виконання роботи інших осіб (субпідрядників), якщо:
 - а) інше не встановлено договором.
 - б) він не може самостійно забезпечити виконання роботи в строк, встановлений договором.
 - в) він не може самостійно виконати роботу, передбачену в договорі.
 - г) із закону або договору не випливає обов'язок підрядника виконати передбачену в договорі роботу особисто.
4. Яка сторона за договором підряду несе відповідальність за не-схоронність майна, переданого замовником підряднику?
 - а) підрядник, якщо його відповідальність передбачена договором.
 - б) підрядник, в силу закону.
 - в) замовник як власник матеріалу.
 - г) замовник і підрядник солідарно.
5. Якщо в договорі підряду не встановлено ціну роботи або способи її визначення, виконання договору повинно бути оплачено по ціні:
 - а) встановленій за домовленістю сторін.
 - б) призначеній підрядником.
 - в) призначеній замовником роботи.
 - г) що звичайно застосовується за аналогічні роботи з урахуванням необхідних витрат, визначених сторонами.
6. Підрядник має право вимагати виплати йому авансу лише у випадку та в розмірі:
 - а) встановлених у законі.
 - б) встановлених договором підряду.
 - в) встановлених у законі або в договорі підряду.
 - г) узгоджених із замовником після виконання визначеного обсягу робіт.
7. Підрядник зобов'язаний попередити замовника про:
 - а) недоброякісність або непридатність матеріалу, одержаного від замовника.

- б) те, що додержання вказівок замовника загрожує якості або придатності результату роботи.
 - в) наявність інших обставин, що не залежать від підрядника, які загрожують якості або придатності результату роботи.
 - г) все зазначене у п. а) – в).
8. Якщо замовник, незважаючи на своєчасне попередження з боку підрядника, у відповідний строк не замінить недоброякісний або непридатний матеріал, не змінить вказівок про спосіб виконання роботи або не усуне інших обставин, що загрожують якості або придатності результату роботи, підрядник має право:
- а) відмовитися від договору та вимагати оплатити роботу повністю.
 - б) вимагати оплати частини виконаної роботи та відмовитися від подальшого виконання договору.
 - в) відмовитися від договору підряду та має право на відшкодування збитків.
 - г) вимагати оплатити витрати, викликані простоем.
9. У разі невиконання замовником обов'язку сприяти підрядникові у виконанні роботи у випадках, в обсязі та в порядку, встановлених договором підряду, підрядник має право вимагати:
- а) відшкодування завданих збитків, включаючи додаткові витрати, викликані простоем.
 - б) відшкодування завданих збитків, включаючи додаткові витрати, викликані перенесенням строків виконання роботи.
 - в) підвищення ціни роботи.
 - г) будь-яких дій, зазначених у п. а) – в).
10. Якщо підрядник виконує роботу за договором підряду настільки повільно, що закінчення її у строк стає явно неможливим, замовник має право вимагати від підрядника:
- а) прискорення виконання роботи.
 - б) сплати неустойки.
 - в) відшкодування збитків та відмовитися від договору підряду.
 - г) повернення попередньої оплати та відшкодування збитків.
11. Якщо під час виконання роботи стане очевидним, що вона не буде виконана належним чином, замовник має право:
- а) призначити підрядникові строк для усунення недоліків.
 - б) відмовитися від договору, якщо підрядник не усуне недоліків та вимагати відшкодування збитків.
 - в) доручити виправлення робіт іншій особі за рахунок підрядника.
 - г) здійснити одну з дій, зазначених у п. а) – в).
12. У разі виникнення між замовником і підрядником спору з приводу недоліків виконаної роботи або їх причин, на вимогу будь-кого з них призначається експертиза, витрати на проведення якої, як правило, несе:
- а) сторона, яка вимагала її призначення.
 - б) замовник і підрядник солідарно.
 - в) замовник.
 - г) підрядник.
13. Якщо експертизою встановлено відсутність порушень договору підряду або причинного зв'язку між діями підрядника та виявленими недоліками, витрати на проведення експертизи несе:
- а) замовник.
 - б) підрядник.

- в) сторона, яка вимагала її призначення.
 - г) замовник і підрядник солідарно.
14. Підрядник має право після дворазового попередження про-дати результат роботи, а суму виторгу, з вирахуванням усіх належних підрядникові платежів, внести в депозит нотаріуса на ім'я замовника, якщо замовник ухиляється від прийняття виконаної роботи протягом:
- а) п'ятнадцяти днів.
 - б) одного місяця.
 - в) двох місяців.
 - г) трьох місяців.
15. Якщо робота виконана підрядником з відступами від умов договору підряду, які погіршили роботу, або з іншими недоліками, які роблять її непридатною для використання відповідно до договору або для звичайного використання роботи такого характеру, замовник має право, якщо інше не встановлено договором або законом, вимагати від підрядника:
- а) безоплатного усунення недоліків у роботі в розумний строк.
 - б) пропорційного зменшення ціни роботи.
 - в) відшкодування своїх витрат на усунення недоліків, якщо право замовника усувати їх встановлено договором.
 - г) здійснення однієї з дій, зазначених у п. а) – в).
16. Якщо відступи у роботі від умов договору підряду або інші недоліки у роботі є істотними або такими, що не можуть бути усунені, або не були усунені у встановлений замовником розумний строк, замовник має право:
- а) відмовитися від договору та вимагати відшкодування збитків.
 - б) вимагати відшкодування збитків.
 - в) вимагати сплати неустойки.
 - г) вимагати відшкодування моральної шкоди.
17. До вимог щодо неналежної якості роботи, виконаної за договором підряду, застосовується позовна давність:
- а) у десять років.
 - б) у п'ять років.
 - в) у три роки.
 - г) у один рік.
18. Від якого дня починається перебіг позовної давності, якщо відповідно до договору підряду роботу було прийнято замовником частинами:
- а) від дня прийняття першої частини роботи.
 - б) від дня прийняття останньої частини роботи.
 - в) від дня прийняття роботи в цілому.
 - г) від будь-якого дня, зазначеного у п. а) – в).
19. Перебіг гарантійного строку починається з моменту:
- а) коли виконана робота була прийнята або мала бути прийнята замовником.
 - б) виконання договору підрядником.
 - в) повідомлення підрядником замовнику про закінчення роботи за договором.
 - г) сплати підряднику суми, обумовленої за виконану роботу.
20. Якщо договором підряду або законом встановлений гарантійний строк і заява з приводу недоліків роботи зроблена у межах гарантійного строку, перебіг позовної давності починається:
- а) від дня усунення недоліків.
 - б) від дня заявлення недоліків.
 - в) від дня прийняття результату роботи після усунення недоліків.

г) від дня передачі результату роботи підряднику для усунення недоліків.

Тема 24. Договори на надання юридичних послуг

1. Предметом договору доручення є:
 - а) створення нових речей.
 - б) тільки укладення правочинів.
 - в) вчинення юридичних дій.
 - г) виконання певних робіт.
2. Договір доручення може бути:
 - а) консенсуальним, взаємним, як відплатним, так і безвідплатним.
 - б) реальним, одностороннім, безвідплатним.
 - в) умовним, взаємним, абстрактним.
 - г) консенсуальним, багатостороннім, каузальним.
3. Сторонами договору доручення є:
 - а) замовник і виконавець.
 - б) комітент і комісіонер.
 - в) принципал і агент.
 - г) довіритель і повірений.
4. Правочин, вчинений повіреним, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки:
 - а) повіреного.
 - б) довірителя.
 - в) замовника.
 - г) комітента.
5. Якщо в договорі доручення не визначено розміру плати повіреному або порядок її виплати, розмір винагороди визначається за ціною, яка:
 - а) встановлюється довірителем.
 - б) встановлюється договором між повіреним і довірителем.
 - в) звичайно сплачується за такі послуги.
 - г) встановлюється повіреним.
6. Повірений може відступати від змісту доручення, якщо цього вимагають інтереси довірителя і повірений не одержав від нього відповіді на свій запит у строк:
 - а) розумний.
 - б) триденний.
 - в) п'ятиденний.
 - г) семиденний.
7. Довіритель за договором доручення зобов'язаний:
 - а) видати повіреному довіреність на вчинення юридичних дій.
 - б) забезпечити повіреного засобами, необхідними для виконання доручення.
 - в) відшкодувати повіреному витрати, пов'язані з виконанням доручення.
 - г) вчинити всі дії, зазначені в п. а) – в).
8. Повіреному, який діє як комерційний представник, довірителем може бути надано право відступати в інтересах довірителя від змісту доручення без попереднього запиту про це з наступним повідомленням про це в строк:
 - а) п'ятиденний.
 - б) семиденний.
 - в) десятиденний.
 - г) розумний.

9. Якщо повірений діє як підприємець, сторона, яка відмовляється від договору, має повідомити другу сторону про відмову від договору, якщо триваліший строк не встановлений договором, не пізніше як за:
- 15 днів;
 - один місяць.
 - два місяці.
 - три місяці.
10. Чи є відмова довірителя від договору доручення підставою для відшкодування збитків, завданих повіреному припиненням договору?
- є підставою, якщо договором не передбачено інше.
 - є підставою, в силу закону.
 - не є підставою, якщо повірений не діяв як комерційний представник.
 - є підставою завжди.
11. Договір комісії є договором:
- реальним, багатостороннім, безвідплатним.
 - консенсуальним, взаємним, відплатним.
 - консенсуальним, одностороннім, відплатним.
 - умовним, двостороннім, безвідплатним.
12. Сторонами договору комісії є:
- довіритель і повірений.
 - замовник і виконавець.
 - комітент і комісіонер.
 - принципал і агент.
13. Істотними умовами договору комісії є умови про:
- майно, ціну, строк договору та територію його виконання.
 - майно і строк договору.
 - майно.
 - майно та ціну.
14. Якщо комісіонер вчинив правочин на умовах більш вигідних, ніж ті, що були визначені комітентом, додатково одержана вигода:
- належить комітентові.
 - належить комісіонеру.
 - ділиться порівну між сторонами.
 - ділиться між сторонами у співвідношенні: 10% – комісіонеру, 90% – комітенту.
15. Чи має право комітент до припинення договору комісії вступати у безпосередні відносини з субкомісіонером?
- має право, в силу закону.
 - не має права без згоди комісіонера.
 - має право в будь-яких випадках.
 - має право, якщо його дії принесли збитки.
16. Комісіонер, який продав майно за нижчою ціною, повинен виплатити комітентові:
- реальні збитки.
 - збитки.
 - різницю в ціні.
 - неустойку.
17. Комітент, який має заперечення щодо звіту комісіонера, повинен повідомити його про це від дня отримання звіту протягом:
- 10 днів.

- б) 15 днів.
 - в) 20 днів.
 - г) 30 днів.
18. Якщо договір комісії укладено без визначення строку, комітент повинен повідомити комісіонера про відмову від договору не пізніше ніж за:
- а) 15 днів.
 - б) 30 днів.
 - в) два місяці.
 - г) три місяці.
19. Комісіонер повинен повідомити комітента про відмову від договору не пізніше ніж за:
- а) 10 днів
 - б) 15 днів.
 - в) 20 днів.
 - г) 30 днів.
20. У разі відмови комісіонера від договору комісії комітент по-винен розпорядитися своїм майном, яке є у комісіонера, від дня отримання повідомлення про відмову комісіонера від договору, протягом:
- а) 10 днів.
 - б) 15 днів.
 - в) 20 днів.
 - г) 30 днів.

Тема 25. Договори на надання фактичних послуг

1. Перевезення в місцевому сполученні – це:
 - а) перевезення одним транспортним підприємством.
 - б) перевезення одним транспортним підприємством з використанням одного виду транспорту.
 - в) перевезення в межах району, області.
 - г) перевезення кількома видами транспорту.
2. Договір перевезення транспортом загального користування є договором:
 - а) організаційним.
 - б) одностороннім.
 - в) фідучіарним.
 - г) публічним.
3. Договір перевезення вантажу є:
 - а) відплатним і двостороннім.
 - б) відплатним, двостороннім, реальним.
 - в) відплатним, двостороннім, реальним або консенсуальним.
 - г) безвідплатним, публічним, консенсуальним.
4. Укладення договору перевезення вантажу підтверджується складенням та видачею:
 - а) квитанції.
 - б) розписки перевізника.
 - в) транспортної накладної.
 - г) транспортного ордера.
5. На якому виді транспорту використовується термін «трампове перевезення»:
 - а) автомобільному.
 - б) повітряному.
 - в) залізничному.

- г) морському.
- 6. Договір перевезення пасажирів є договором:
 - а) реальним, відплатним.
 - б) консенсуальним, відплатним.
 - в) організаційним, відплатним.
 - г) публічним, безвідплатним.
- 7. Договір перевезення багажу є договором:
 - а) реальним, відплатним.
 - б) приєднання, відплатним.
 - в) консенсуальним, відплатним.
 - г) реальним, безвідплатним.
- 8. Укладення договору перевезення пасажирів посвідчується:
 - а) коносаментом.
 - б) квитанцією.
 - в) проїзним документом (квитком).
 - г) текстом договору.
- 9. Укладення договору перевезення багажу підтверджується:
 - а) відміткою на проїзному квитку пасажирів.
 - б) видачею перевізником розписки.
 - в) каносаментом.
 - г) видачею багажної квитанції.
- 10. Коносамент – це документ, що містить умови договору перевезення вантажу на:
 - а) морському транспорті.
 - б) автомобільному транспорті.
 - в) залізничному транспорті.
 - г) повітряному транспорті.
- 11. Згідно з ЦК України пасажир має право провозити з собою безоплатно одну дитину без права зайняття нею окремого місця, віком до:
 - а) п'яти років.
 - б) шести років.
 - в) семи років.
 - г) восьми років.
- 12. Пасажир має право зробити не більше однієї зупинки в до-розі з подовженням строку чинності проїзних документів (квитка) не більше ніж на:
 - а) п'ять діб.
 - б) сім діб.
 - в) десять діб.
 - г) чотирнадцять діб.
- 13. У разі відмови пасажирів від перевезення з причин затримки відправлення транспортного засобу перевізник зобов'язаний пасажирів:
 - а) повернути провізну плату та упущену вигоду.
 - б) повернути провізну плату.
 - в) відшкодувати моральну шкоду.
 - г) відшкодувати упущену вигоду.
- 14. Предметом договору перевезення є:
 - а) здійснення певних дій.
 - б) здійснення певної діяльності.
 - в) укладення договору, завантаження та вивантаження вантажу, виконання митних правил.

- г) діяльність з переміщення вантажу або пасажирів та багажу в пункт призначення.
15. Сторонами договору чартеру є:
- а) фрахтувальник і фрахтівник.
 - б) відправник і перевізник.
 - в) фрахтівник і перевізник.
 - г) відправник і фрахтувальник.
16. Якщо перевізник за договором перевезення вантажу надав відправнику під завантаження транспортний засіб, який є непридатним для перевезення цього вантажу, то відправник вантажу має право:
- а) вимагати надати інші транспортні засоби, та відшкодування збитків.
 - б) вимагати сплати неустойки.
 - в) відмовитися від наданого транспортного засобу.
 - г) здійснити будь-яку дію, зазначену в п. а) – в).
17. До пред'явлення перевізникові позову, що впливає із договору перевезення вантажу є обов'язковим пред'явлення йому:
- а) претензії.
 - б) письмового попередження.
 - в) протоколу розбіжностей по комерційному акту.
 - г) письмового попередження і претензії.
18. Строк позовної давності до вимог, що впливають із договору перевезення вантажу, складає:
- а) три місяці.
 - б) шість місяців.
 - в) один рік.
 - г) три роки.
19. До якого договору відноситься наступне визначення: «Це договір, за яким одна сторона зобов'язується за плату і за рахунок другої сторони виконати або організувати виконання визначених договором послуг, пов'язаних з перевезенням вантажу»:
- а) договір перевезення вантажу.
 - б) договір прокату.
 - в) договір транспортного експедирування.
 - г) договір фрахтування.
20. Договір транспортного експедирування є договором:
- а) консенсуальним, двостороннім, відплатним.
 - б) реальним, двостороннім, безвідплатним.
 - в) реальним, одностороннім, відплатним.
 - г) організаційним, двостороннім, відплатним.

Тема 26. Зобов'язання з надання фінансових послуг. Страхування

1. Закон України «Про страхування» був прийнятий:
- а) 1 липня 2004 року.
 - б) 4 жовтня 2001 року.
 - в) 25 січня 1998 року.
 - г) 7 березня 1996 року.
2. За галузевою ознакою розрізняють наступні види страхування:
- а) обов'язкове та майнове.
 - б) майнове, особисте, страхування відповідальності.
 - в) договірне та особисте.

- г) особисте та страхування відповідальності.
3. Страхове законодавство передбачає наступні форми страхування:
- а) договірне.
 - б) особисте, майнове і відповідальності.
 - в) обов'язкове і добровільне.
 - г) спеціальне.
4. Видами особистого страхування є:
- а) страхування життя.
 - б) страхування від нещасних випадків.
 - в) медичне страхування.
 - г) всі види, зазначені в п. а) – в).
5. Договір, за яким страховик страхує в іншого страховика ризик виконання частини своїх обов'язків перед страхувальником, є договором:
- а) страхування.
 - б) перестрахування.
 - в) страхування підприємницького ризику.
 - г) страхування кредитних ризиків.
6. Договір страхування є договором:
- а) односторонній.
 - б) безоплатний.
 - в) публічний.
 - г) алеаторний.
7. Якщо при укладенні договору страхування страхувальник призначив фізичну або юридичну особу для одержання страхової виплати (вигодонабувача), то такий договір є договором:
- а) публічним.
 - б) приєднання.
 - в) на користь третьої особи.
 - г) алеаторним.
8. Договір страхування, згідно з законодавством, вступає в силу з моменту:
- а) підписання договору.
 - б) сплати першого страхового внеску.
 - в) виплати страхового відшкодування.
 - г) виплати страхової суми.
9. Договір страхування повинен бути укладений у формі:
- а) будь-якій.
 - б) усній.
 - в) письмовій нотаріально посвідченій.
 - г) простій письмовій.
10. Сторонами договору страхування є:
- а) страховик, страхувальник, застрахована особа і вигодонабувач.
 - б) страховик, страхувальник і треті особи.
 - в) страховик і страхувальник.
 - г) страхові посередники, страховик і страхувальник.
11. У якості страховиків договори страхування можуть укладати:
- а) будь-які юридичні особи.
 - а) тільки повнолітні дієздатні юридичні особи.
 - б) юридичні та фізичні особи.
 - в) тільки юридичні особи, які мають ліцензію на здійснення страхової діяльності.

12. Хто видає ліцензії страховим компаніям для здійснення страхової діяльності:
- а) Міністерство економіки.
 - б) Державна комісія з регулювання ринку фінансових послуг.
 - в) Комітет у справах нагляду за страховою діяльністю.
 - г) Моторне (транспортне) страхове бюро.
13. У яких організаційно-правових формах може бути створений страховик (страхова компанія):
- а) повне та командитне товариство.
 - б) акціонерне товариство.
 - в) товариство з додатковою відповідальністю.
 - г) у всіх формах, зазначених у п. а) – в).
14. Предметом безпосередньої діяльності страховика може бути:
- а) страхування.
 - б) перестраховання.
 - в) фінансова діяльність, пов'язана з формуванням, розміщенням страхових резервів та їх управлінням.
 - г) вся діяльність, зазначена в п. а) – в).
15. Страхувальниками за договором страхування можуть бути:
- а) тільки юридичні особи.
 - б) будь-які фізичні особи.
 - в) юридичні особи та дієздатні фізичні особи.
 - г) будь-які юридичні та фізичні особи.
16. Згідно з законодавством України страховими посередниками є:
- а) страхові агенти.
 - б) страхові брокери.
 - в) перестрахові брокери.
 - г) всі особи, зазначені в п. а) – в).
17. Громадяни або юридичні особи, які діють від імені та за дорученням страховика і виконують частину його страхової діяльності є:
- а) страховими агентами.
 - б) страховими брокерами.
 - в) перестраховими брокерами.
 - г) аварійними комісарами.
18. Майнові інтереси, які не суперечать закону і пов'язані з відшкодуванням шкоди, завданої страхувальником, є предметом договору:
- а) перестраховання.
 - б) особистого страхування.
 - в) майнового страхування.
 - г) страхування відповідальності.
19. Суброгація – це перехід права вимоги до особи, яка відповідальна за настання страхового випадку:
- а) від страхувальника до страховика.
 - б) від страховика до страхувальника.
 - в) від страхувальника до вигодонабувача.
 - г) від страховика до застрахованої особи.
20. Термін виплати страхових сум з обов'язкового особистого страхування працівників органів внутрішніх справ:
- а) одинденний з дня настання страхового випадку.
 - б) семиденний з дня одержання страховиком усіх необхідних документів.
 - в) негайно – після одержання страховиком усіх необхідних документів.

г) десятиденний – після одержання страховиком всіх необхідних документів.

Тема 27. Договори у сфері інтелектуальної власності. Комерційна концесія

1. Істотними умовами договору щодо розпорядження майновими правами інтелектуальної власності є:
 - а) предмет, ціна та строк.
 - б) предмет та ціна.
 - в) ціна та форма.
 - г) предмет та строк.
2. Чи можуть договори щодо розпорядження майновими правами інтелектуальної власності укладатись в усній формі:
 - а) так, у будь-яких випадках.
 - б) так, якщо це встановлено в договорі.
 - в) так, у випадках встановлених законом.
 - г) ні, укладаються лише в письмовій формі.
3. Основними видами ліцензій є:
 - а) виключна.
 - б) одинична.
 - в) невиключна.
 - г) всі, зазначені в п. а) – в).
4. Ліцензія, яка передбачає передання всіх прав на використання предмета ліцензії одній особі на весь термін дії охоронного документа, є ліцензією:
 - а) виключною.
 - б) одиничною.
 - в) невиключною.
 - г) субліцензією.
5. Ліцензійний договір є договором:
 - а) консенсуальним, одностороннім, відплатним.
 - б) реальним, взаємним, відплатним.
 - в) реальним, одностороннім, відплатним.
 - г) консенсуальним, взаємним, відплатним.
6. Сторонами у ліцензійному договорі є:
 - а) ліцензіар і ліцензіат.
 - б) праволоділець і користувач.
 - в) творець і замовник.
 - г) ліцензіар і користувач.
7. Ліцензіаром за ліцензійним договором можуть виступати:
 - а) фізичні та юридичні особи.
 - б) лише юридичні особи.
 - в) фізичні особи, юридичні особи та держава.
 - г) юридичні особи та держава.
8. Істотними умовами ліцензійного договору слід вважати:
 - а) вид ліцензії.
 - б) сферу використання об'єкта права інтелектуальної власності.
 - в) розмір, порядок і строки оплати за використання об'єкта права інтелектуальної власності.
 - г) всі, зазначені в п. а) – в), а також інші умови, які сторони вважають за доцільне включити в договір.
9. У разі відсутності у ліцензійному договорі умови про строк договору він вважається укладеним на строк, що залишився до спливу чинності виключного

майнового права на визначений у договорі об'єкт права інтелектуальної власності, але не більше ніж на:

- а) десять років.
- б) п'ять років.
- в) три роки.
- г) один рік.

10. Сторонами договору про створення за замовленням і використання об'єкта права інтелектуальної власності є:

- а) праволоділець та користувач.
- б) ліцензіар та ліцензіат.
- в) автор та замовник.
- г) творець та замовник.

11. Договір, за яким одна сторона (особа, що має виключні майнові права) передає іншій стороні частково або у повному складі ці права відповідно до закону та на визначених договором умовах, є договором:

- а) ліцензійним.
- б) комерційної концесії.
- в) про передавання виключних майнових прав інтелектуальної власності.
- г) про створення за замовленням і використання об'єкта права інтелектуальної власності.

12. Договір комерційної концесії є договором:

- а) реальним, взаємним, відплатним.
- б) консенсуальним, взаємним, відплатним.
- в) реальним, одностороннім, відплатним.
- г) консенсуальним, одностороннім, відплатним.

13. Залежно від сфери, де використовується договір комерційної концесії, виділяють такі його види:

- а) виробничий.
- б) збутовий.
- в) торговий.
- г) у сфері обслуговування та всі, зазначені в п. а) – в).

14. Сторонами в договорі комерційної концесії можуть виступати:

- а) некомерційні організації і держава.
- б) об'єднання юридичних осіб та фонди.
- в) комерційні організації та фізичні особи, зареєстровані як суб'єкти підприємницької діяльності.
- г) релігійні організації.

15. Істотними умовами договору комерційної концесії є:

- а) предмет і ціна.
- б) предмет і строк.
- в) предмет, ціна і строк.
- г) сторони та ціна.

16. Договір комерційної концесії укладається у формі:

- а) простій письмовій.
- б) письмовій нотаріально посвідченій.
- в) письмовій та підлягає державній реєстрації.
- г) усній.

17. Договір комерційної концесії підлягає державній реєстрації:

- а) органом, який здійснив державну реєстрацію праволодільца.
- б) органом, який здійснив державну реєстрацію користувача.

- в) за домовленістю сторін.
 - г) будь-яким органом, який здійснює реєстрацію таких договорів.
18. Якщо інше не встановлено договором комерційної концесії, правоволоділець зобов'язаний:
- а) забезпечити державну реєстрацію договору.
 - б) надавати користувачеві постійне технічне або консультативне сприяння, включаючи сприяння у навчанні та підвищенні кваліфікації працівників.
 - в) контролювати якість товарів (робіт, послуг), що виробляються (виконуються, надаються) користувачем на підставі договору комерційної концесії.
 - г) здійснити всі дії, зазначені в п. а) – в).
19. Чи має право користувач за договором комерційної концесії вимагати від правоволодільца не надавати іншим особам аналогічні комплекси прав для їх використання на закріпленій за користувачем території?
- а) не має права.
 - б) має право в будь-якому випадку.
 - в) має право, якщо це не суперечить закону.
 - г) має право, якщо це передбачено договором.
20. Договір, за яким користувач надає іншій особі право користування наданим йому правоволодільцем комплексом прав або частиною комплексу прав на умовах погоджених із правоволодільцем, є договором:
- а) про передання виключних майнових прав інтелектуальної власності.
 - б) ліцензійним.
 - в) субконцесії.
 - г) комерційної концесії.

Тема 28. Договори про спільну діяльність

1. Договір, за яким сторони (учасники) зобов'язуються спільно діяти без створення юридичної особи для досягнення певної мети, що не суперечить закону, є договором:
- а) установчим.
 - б) засновницьким.
 - в) простого товариства.
 - г) про спільну діяльність.
2. Договір про спільну діяльність може бути:
- а) консенсуальним, безвідплатним, двостороннім або багато-стороннім.
 - б) реальним, безвідплатним, взаємним.
 - в) реальним, відплатним, одностороннім.
 - г) консенсуальним, безвідплатним, взаємним.
3. Учасниками договору про спільну діяльність можуть бути:
- а) фізичні та юридичні особи.
 - б) іноземні інвестори.
 - в) фізичні особи – суб'єкти підприємницької діяльності.
 - г) усі особи, зазначені в п. а) – в).
4. Договір про спільну діяльність укладається у формі:
- а) усній.
 - б) письмовій.
 - в) письмовій нотаріально посвідченій.
 - г) письмовій та підлягає державній реєстрації.

5. Договір, за яким сторони (учасники) беруть зобов'язання об'єднати свої вклади та спільно діяти з метою одержання прибутку або досягнення іншої мети, є договором:
 - а) простого товариства.
 - б) про спільну діяльність.
 - в) засновницьким.
 - г) установчим.
6. Сторонами договору простого товариства, який укладається для здійснення підприємницької діяльності, можуть бути:
 - а) об'єднання юридичних осіб і фонди.
 - б) товариства та установи.
 - в) приватні підприємці і (чи) комерційні організації.
 - г) релігійні організації.
7. Основними обов'язками учасників договору простого товариства є:
 - а) внесення вкладу.
 - б) ведення спільно з іншими учасниками передбаченої договором діяльності.
 - в) укладати правочини від свого імені в інтересах всіх учасників.
 - г) здійснювати дії, зазначені в п. а) – б).
8. Вкладом учасника вважається:
 - а) спільне майно, в тому числі грошові кошти, інше майно.
 - б) професійні та інші знання, навички та вміння.
 - в) ділова репутація та ділові зв'язки.
 - г) все, зазначене в п. а) – в).
9. Вироблена у результаті спільної діяльності продукція та одержані від такої діяльності плоди і доходи є:
 - а) особистою власністю учасників.
 - б) спільною частковою власністю учасників.
 - в) спільною сумісною власністю учасників.
 - г) змішаною власністю.
10. У відносинах з третіми особами повноваження учасника вчиняти правочини від імені всіх учасників посвідчується:
 - а) договором доручення.
 - б) договором простого товариства.
 - в) довіреністю, виданою йому іншими учасниками.
 - г) довіреністю, виданою йому іншими учасниками, або договором простого товариства.
11. Учасники договору простого товариства за спільними зобов'язаннями, що виникли не з цього договору, відповідають:
 - а) солідарно.
 - б) субсидіарно.
 - в) у порядку регресу.
 - г) своєю частиною вкладу в спільне майно.
12. Якщо договір простого товариства пов'язаний зі здійсненням його учасниками підприємницької діяльності, учасники за всіма спільними зобов'язаннями незалежно від підстав їх виникнення відповідають:
 - а) в порядку регресу.
 - б) солідарно.
 - в) субсидіарно.
 - г) своєю частиною вкладу в спільне майно.

13. Прибуток, одержаний учасниками договору простого товариства в результаті їх спільної діяльності, розподіляється:
- а) порівню між учасниками.
 - б) відповідно до вкладу кожного учасника в результат їх спільної діяльності.
 - в) пропорційно вартості вкладів учасників у спільне майно.
 - г) за домовленістю учасників.
14. Договір простого товариства припиняється у разі:
- а) виділу частки учасника на вимогу його кредитора, якщо домовленістю між учасниками не передбачено збереження договору щодо інших учасників.
 - б) спливу строку договору простого товариства.
 - в) досягнення мети товариства або настання обставин, коли досягнення мети товариства стало неможливим.
 - г) у всіх випадках, передбачених в п. а) – в).
15. З моменту припинення договору простого товариства його учасники за невиконаними спільними зобов'язаннями щодо третіх осіб несуть відповідальність:
- а) дольову.
 - б) солідарну.
 - в) субсидіарну.
 - г) у порядку регресу.
16. Учасник може зробити заяву про відмову від подальшої участі у безстроковому договорі простого товариства, до виходу з договору не пізніше як за:
- а) один рік.
 - б) дев'ять місяців.
 - в) шість місяців.
 - г) три місяці.
17. Учасник договору простого товариства, укладеного на визначений строк, або договору, у якому досягнення мети визначено як скасувальна умова, має право вимагати розірвання договору у відносинах з іншими учасниками через поважну причину з відшкодуванням іншим учасникам:
- а) реальних збитків, завданих розірванням договору.
 - б) неустойки.
 - в) упущеної вигоди.
 - г) збитків.

Модуль 4. Зобов'язання з односторонніх дій та інші позадоговірні зобов'язання. Спадкування

Тема 29. Недоговірні зобов'язання з односторонніх правомірних дій

1. Публічна обіцянка винагороди є публічною, якщо:
- а) в ній визначені строк та місце виконання необхідних дій.
 - б) вона сповіщена у засобах масової інформації або іншим чином невизначеному колу осіб.
 - в) вона стосується державних інтересів.
 - г) всі відповіді вірні.
2. Якщо у разі публічної обіцянки винагороди не визначено строк (термін) виконання завдання, то:
- а) воно вважається чинним протягом розумного строку відповідно до змісту завдання.
 - б) воно вважається чинним протягом трьох місяців.
 - в) воно вважається чинним протягом шести місяців.

- г) така обіцянка не має юридичної сили.
3. Публічна обіцянка винагороди без оголошення конкурсу є:
- а) двостороннім правочином.
 - б) одностороннім договором.
 - в) одностороннім правочином.
 - г) багатостороннім договором.
4. Якщо завдання у разі публічної обіцянки винагороди без оголошення конкурсу було виконано декількома особами одночасно, то:
- а) винагорода виплачується кожній особі в повному обсязі.
 - б) винагорода не виплачується.
 - в) розмір винагороди для кожної з осіб встановлюється за рішенням суду.
 - г) винагорода розподіляється між ними порівну.
5. Істотними умовами оголошення конкурсу є:
- а) нагорода (премія), яка має бути виплачена переможцеві.
 - б) предмет конкурсу, нагорода (премія), яка має бути виплачена переможцеві.
 - в) строк подання творів на конкурс чи виконання певної дії.
 - г) нагорода (премія), яка має бути виплачена переможцеві та строк подання творів на конкурс чи виконання певної дії.
6. Засновник конкурсу має право змінити його умови:
- а) під час дії конкурсу.
 - б) по закінченню конкурсу.
 - в) до початку конкурсу.
 - г) у будь-який момент.
7. За наслідками оцінювання результатів інтелектуальної, творчої діяльності, які подані на конкурс, засновник конкурсу (конкурсна комісія, журі) не може прийняти рішення про:
- а) зменшення розміру обіцяної нагороди (премії).
 - б) відмову у присудженні призових місць, якщо жодна із робіт, поданих на конкурс, не відповідає його вимогам.
 - в) присудження окремих призових місць, якщо їх було встановлено декілька, на нагород (премій).
 - г) присудження заохочувального призу та (або) нагороди (премії).
8. Чи має особа право на винагороду за вчинення дій у майнових інтересах іншої особи без її доручення?
- а) ні.
 - б) так.
 - в) так, якщо вона повідомила цю особу про свої дії при вершій нагоді.
 - г) ні, окрім випадків, коли така особа понесла певні витрати
9. При рятуванні майна фізичної або юридичної особи розмір відшкодування не може перевищувати:
- а) суму у 10 неоподаткованих мінімумів доходів громадян;
 - б) суму у 20 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.
 - в) суму у 100 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.
 - г) вартості майна, яке рятувалося.
10. У разі усунення загрози життю, здоров'ю, майну фізичної особи або майну юридичної особи заінтересована особа має право вимагати:
- а) вжиття невідкладних заходів щодо усунення загрози.
 - б) відшкодування завданої шкоди.
 - в) заборони діяльності, яка створює загрозу.
 - г) всі відповіді вірні.

11. До яких вимог не застосовуються положення про зобов'язання у зв'язку з набуттям, збереженням майна без достатньої правової підстави?
- а) про повернення виконаного за недійсним правочином.
 - б) про повернення безпідставно набутих аліментів та інших грошових сум, наданих фізичній особі як засіб до існування, якщо їх виплата проведена фізичною або юридичною особою добровільно, за відсутності рахункової помилки з її боку і недобросовісності набувача.
 - в) про витребування майна власником із чужого незаконного володіння.
 - г) про відшкодування шкоди особою, яка незаконно набула майно або зберегла його у себе за рахунок іншої особи.
12. Умовами для звернення з вимогою про усунення небезпеки є:
- а) виконання будівельних робіт без відповідного дозволу та кваліфікації.
 - б) реальна небезпека.
 - в) можливість настання шкідливих наслідків залежить саме від діяльності особи, дії якої потрібно припинити.
 - г) всі відповіді вірні.

Тема 30. Загальні положення про відшкодування шкоди

1. Елементами зобов'язань з відшкодування шкоди є.
- а) сторони, зміст, предмет.
 - б) права та обов'язки сторін.
 - в) предмет.
 - г) суб'єктний склад та зміст.
2. Моральна шкода відшкодовується незалежно від вини фізичної або юридичної особи, яка її завдала.
- а) якщо шкоду завдано у стані крайньої необхідності.
 - б) якщо шкоду завдано працівником юридичної особи.
 - в) якщо шкоду завдано каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи внаслідок дії джерела підвищеної небезпеки.
 - г) якщо шкоду завдано особою в разі здійснення нею права на самозахист.
3. З якого віку особа стає деліктоздатною?
- а) 16 років.
 - б) 14 років.
 - в) 18 років.
 - г) 17 років.
4. У разі прийняття закону, що припиняє право власності на певне майно, шкода, завдана власникові такого майна.
- а) відшкодовується державою в розмірі 50 % від вартості майна.
 - б) відшкодовується державою в повному обсязі.
 - в) не відшкодовується.
 - г) відшкодовується органами місцевого самоврядування в повному обсязі.
5. У яких зобов'язаннях шкода може бути відшкодована незалежно від вини особи, яка її завдала?
- а) з відшкодування шкоди, завданої неповнолітньою особою.
 - б) з відшкодування шкоди, завданої малолітньою особою.
 - в) з відшкодування шкоди, завданої джерелом підвищеної небезпеки.
 - г) з відшкодування шкоди, завданої недієздатною особою.
6. Хто є боржником у зобов'язаннях з відшкодування шкоди, завданої малолітньою особою?

- а) батьки (усиновлювачі), опікун чи інша особа, яка на правових підставах здійснювала виховання малолітньої особи.
 - б) держава.
 - в) малолітня особа.
 - г) батьки чи піклувальники.
7. У якому випадку у фізичної особи не виникає право на відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу дізнання, попереднього (досудового) слідства, прокуратури або суду?
- а) в разі відсутності вини в діях посадових чи службових осіб правоохоронних органів.
 - б) в разі скасування судом незаконного вироку суду.
 - в) якщо кримінальну справу закрито на підставі закону про амністію або акта про помилування.
 - г) всі відповіді вірні.
8. У якому випадку шкода, завдана майну фізичної особи, відшкодовується державою?
- а) якщо шкоду завдано неплатоспроможною особою.
 - б) якщо шкоду завдано внаслідок умислу потерпілого.
 - в) якщо шкоду завдано смертю фізичної особи.
 - г) якщо шкоду завдано внаслідок злочину і не встановлено особу, яка його вчинила або вона є неплатоспроможною.
9. Чи мають батьки (усиновлювачі) право регресу до своїх дітей в разі відшкодування завданої ними шкоди по досягненню повноліття?
- а) ні.
 - б) так.
 - в) так, якщо у дітей є власний заробіток.
 - г) ні, окрім випадків, коли батьки стали непрацевдатними. |
10. Чи зобов'язані відшкодувати шкоду, завдану дитиною, батьки, щодо якої вони були позбавлені батьківських прав?
- а) так, протягом двох років після позбавлення їх батьківських прав.
 - б) так, протягом трьох років після позбавлення їх батьківських прав.
 - в) ні.
 - г) так.
11. Хто може бути боржником, якщо шкоди завдано особою, яка не усвідомлювала значення своїх дій та (або) не могла керувати ними у зв'язку з психічним розладом або недоумством?
- а) чоловік (дружина), якщо в них достатньо майна для відшкодування.
 - б) батьки, якщо вони проживали разом з такою особою.
 - в) чоловік (дружина), батьки, повнолітні діти, якщо вони проживали разом з цією особою, знали про її психічний розлад або недоумство, але не вжили заходів щодо запобігання шкоді.
 - г) повнолітні діти, незалежно від того, чи жали вони Про психічний розлад або недоумство,
12. Які підстави безумовно звільняють від відповідальності боржника у разі заподіяння шкоди джерелом підвищеної небезпеки?
- а) груба необережність потерпілого.
 - б) непереборна сила та умисел потерпілого.
 - в) вина потерпілого.
 - г) непереборна сила.
13. Утримання яких тварин є джерелом підвищеної небезпеки?

- а) будь-яких тварин.
 - б) свійських тварин.
 - в) лише диких тварин.
 - г) диких звірів, службових собак та собак бійцівських порід,
14. Вина потерпілого не враховується:
- а) у разі відшкодування шкоди, завданої смертю годувальника.
 - б) у разі відшкодування шкоди, завданої джерелом підвищеної небезпеки.
 - в) у разі відшкодування шкоди, завданої при здійсненні особою права на самозахист.
 - г) всі відповіді вірні.
15. Як визначається розмір відшкодування у разі каліцтва або іншого ушкодження здоров'я фізичної особи, яка в момент завдання шкоди не працювала?
- а) виходячи з розміру 5 мінімальних заробітних плат.
 - б) виходячи з розміру мінімальної заробітної плати.
 - в) виходячи з розміру 50 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.
 - г) виходячи з середнього розміру заробітної плати працівника відповідної кваліфікації.
16. Які особи не мають права на відшкодування шкоди і разі смерті потерпілого?
- а) батьки, які досягли пенсійного віку.
 - б) діти потерпілого.
 - в) дружина (чоловік) від попереднього шлюбу.
 - г) непрацездатні особи, які були на утриманні потерпілого.
17. Чи встановлено законом мінімальний розмір моральної шкоди?
- а) ні.
 - б) так.
 - в) лише в зобов'язаннях з відшкодування шкоди, завданої смертю фізичної особи.
 - г) лише в зобов'язаннях з відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу дізнання, попереднього слідства, прокуратури або суду.

Тема 33. Загальні положення про спадкування

1. Заповідальний відказ – це:
- а) можливість спадкування в разі настання певної умови.
 - б) відмова спадкоємця від прийняття спадщини.
 - в) передання у власність або за іншим речовим правом майнового права або речі, що входить або не входить до складу спадщини.
 - г) призначення іншого спадкоємця на випадок, якщо спадкоємець, зазначений у заповіті, помре, не прийме її або відмовиться від її прийняття чи буде усунений від права на спадкування.
2. Що не входить до складу спадщини?
- а) борги спадкодавця.
 - б) майнові права.
 - в) права на аліменти, пенсію, допомогу або інші виплати, встановлені законом.
 - г) обов'язок сплатити штраф, що був присуджений судом спадкодавцеві за його життя.
3. Комморієнти – це:
- а) особи, які померли в різний час, але в межах однієї доби.
 - б) особи, які померли одночасно під час спільної для них не-безпеки.
 - в) особи, які відмовилися від прийняття спадщини.

- г) особи, які усуваються від права на спадкування.
4. Заповідачем може бути:
- а) будь-яка фізична особа незалежно від віку та стану здоров'я.
 - б) будь-яка юридична особа.
 - в) фізична особа, яка досягла 16-річного віку.
 - г) дієздатна фізична особа.
5. Спадкодавцем може бути:
- а) фізична особа, яка досягла 16-річного віку.
 - б) фізична особа, яка досягла 18-річного віку.
 - в) будь-яка фізична особа незалежно від віку та стану здоров'я.
 - г) дієздатна фізична особа.
6. Спадкоємцями за законом не можуть бути:
- а) фізичні особи, які є живими на час відкриття спадщини.
 - б) юридичні особи.
 - в) особи, які були зачаті за життя спадкодавця і народжені живими після відкриття спадщини.
 - г) усиновлені діти спадкодавця.
7. Усі майнові права, що входять до складу спадщини, складають:
- а) спадковий актив.
 - б) спадковий пасив.
 - в) спадкову масу.
 - г) легат.
8. Сукупність обов'язків спадкодавця, що переходять до спадкоємців, називається:
- а) спадковий актив.
 - б) спадкове майно.
 - в) спадковий пасив.
 - г) субінституція.
9. Негідні спадкоємці – це:
- а) особи, які усуваються від права на спадкування.
 - б) особи, які відмовилися від прийняття спадщини.
 - в) особи, які мають право на обов'язкову частку у спадщині.
 - г) особи, які призначені додатковими спадкоємцями.
10. Які особи не мають права на спадкування за законом?
- а) батьки після дитини, щодо якої вони були позбавлені батьківських прав і їхні права не були поновлені на час відкриття спадщини.
 - б) одна після одної особи, шлюб між якими є недійсним або визнаний таким за рішенням суду.
 - в) особи, які ухилялися від надання допомоги спадкодавцеві* який через похилий вік, тяжку хворобу або каліцтво був у безпорадному стані.
 - г) всі відповіді вірні.
11. У якій формі повинен бути складений заповіт?
- а) у письмовій формі та нотаріально посвідчений.
 - б) у простій письмовій формі.
 - в) в усній формі.
 - г) у конклюдентній формі.
12. Які особи не мають права посвідчувати заповіт?
- а) приватні нотаріуси.
 - б) заступники начальника пошукових, арктичних та інших подібних експедицій.

- в) капітани морських суден.
 - г) начальники слідчих ізоляторів.
13. Чинність заповіту щодо складу спадщини встановлюється?
- а) на момент складання заповіту.
 - б) на момент посвідчення заповіту.
 - в) на момент відкриття спадщини.
 - г) на момент прийняття спадщини.
14. Які особи мають право користування житловим будинком, квартирою або іншою будівлею, надане відказоодержувачеві за заповідальним відказом?
- а) відказоодержувач і члени його сім'ї.
 - б) відказоодержувач і його близькі родичі.
 - в) лише відказоодержувач.
 - г) відказоодержувач, якщо у заповіті не передбачено інше.
15. Які особи не мають права на обов'язкову частку у спадщині?
- а) неповнолітні брати та сестри спадкодавця.
 - б) неповнолітні діти спадкодавця.
 - в) непрацездатні вдова (вдівець).
 - г) непрацездатні батьки.
16. Який розмір обов'язкової частки у спадщині?
- а) 1/3 частки, яка належала б кожному із обов'язкових спадкоємців у разі спадкування за законом.
 - б) половина вартості всього спадкового майна.
 - в) половина частки, яка належала б кожному із обов'язкових спадкоємців у разі спадкування за законом.
 - г) 1/3 вартості всього спадкового майна.
17. Що зараховується при визначенні розміру обов'язкової частки у спадщині?
- а) вартість речей звичайної домашньої обстановки та вжитку.
 - б) вартість заповідального відказу, встановленого на користь особи, яка має право на обов'язкову частку.
 - в) вартість речей та майнових прав, які перейшли до особи як до спадкоємця.
 - г) всі відповіді вірні.
18. Заповіт, у якому заповідач може обумовити виникнення права на спадкування у особи, яка призначена у заповіті, наявністю певної умови як пов'язаної, так і не пов'язаної з її поведінкою називається:
- а) секретним заповітом.
 - б) заповітом з умовою.
 - в) легатом.
 - г) заповітом подружжя.
19. Строк для прийняття спадщини складає.
- а) 6 місяців.
 - б) 1 рік.
 - в) 3 місяці.
 - г) 3 роки.
20. Хто має право посвідчити заповіт особи, яка перебуває на лікуванні у лікарні, госпіталі, іншому стаціонарному закладі охорони здоров'я?
- а) головний лікар.
 - б) головний лікар та його заступники.
 - в) будь-який лікар такого закладу.
 - г) головний лікар, його заступник з медичної частини або черговий лікар.